

МЕДИЧНИЙ УНІВЕРСИТЕТ

Газета виходить з 24 червня 1928 року

№15-16 (2935-2936)

П'ятниця,
30 вересня 2016 року

Ціна договірна

ГАЗЕТА КОЛЕКТИВУ ХАРКІВСЬКОГО НАЦІОНАЛЬНОГО МЕДИЧНОГО УНІВЕРСИТЕТУ

Газета нагороджена срібною медаллю Всеукраїнського конкурсу «Вища школа»

Дорогі студенти-першокурсники!

Від щирого серця вітаю вас зі вступом до Харківського національного медичного університету. Ця знаменна подія у вашому дорослому житті стала одним із перших великих досягнень, яких, переконаний, ще чимало буде на шляху до отримання безцінних знань.

Сьогодні ви стали частиною багатотисячного колективу Харківського національного медичного університету – одного з найпрестижніших медичних вишів України, з високою і заслуженою репутацією за кордоном.

Він знаний своїми досягненнями в науці, системою якості навчання і видатними випускниками, відомими в країні й світі діячами медичної науки і практичної охорони здоров'я.

Наш університет – це колектив, у якому не тільки забезпечують підготовку висококласних фахівців, але й прагнуть до реалізації творчого потенціалу кожного члена колективу, створюють всі умови для прояву ініціативи й творчості.

У стінах університету ви знайдете нові знання, вам будуть читати лекції імениті вчені та заслужені лікарі й педагоги, високий професіоналізм яких базується на престижі знань, умінні й навичках, компетентності та відповідальності дисципліни. На вас чекають майстер-класи в сучасних аудиторіях і науково-дослідних лабораторіях, пізнавальні лекції, заняття з кращими викладачами університету, можливість стажування за кордоном. Тут ви знайдете хороших і вірних друзів, мудрих і досвідчених наставників та станете справжніми професіоналами своєї справи.

Від щирого серця бажаю вам наукових, творчих і спортивних досягнень, невичерпного оптимізму, віри в себе і свої сили, здоров'я, успіхів, любові й прекрасного настрою!

Ласкаво просимо до Харківського національного медичного університету!

Володимир Лісовий, ректор університету

Календар знаменних дат на III квартал 2016 року

Липень

Воробій Володимир Петрович (15.07.1876–31.10.1937) – 140 років з дня народження видатного анатома, заслуженого професора СРСР (1924), академіка АН УРСР (1934), лауреата премії імені В.І.Леніна (1927), завідувача кафедри нормальної анатомії медичного факультету Харківського університету (1918–1920), Харківської державної медичної академії, Харківського медичного інституту (1920–1937), основоположника макро-мікроскопічної анатомії.

Хржонцевський Никанор Адамович (26.07.1836–19.09.1906) – 180 років з дня народження відомого гістолога, доктора медицини, професора, засновника та завідувача кафедри гістології медичного факультету Харківського університету (1867–1869), завідувача кафедри загальної патології Київського університету ім. Св. Володимира (1869–1906).

Серпень

Сергієнко Микола Григорович (21.05.1941–26.09.1997) – 75 років з дня народження доктора медичних наук, професора, лауреата Державної премії України в галузі науки і техніки (1993), проректора ХМІ з наукової роботи (1988–1997), завідувача кафедри біохімії ХМІ, ХДМУ (1986–1997).

Синельников Рафаїл Давидович (25.08.1896–21.02.1981) – 120 років з дня народження доктора медичних наук, професора, завідувача кафедри анатомії (1937–1971).

Вересень

Грінштейн Олександр Михайлович (11.09.1881–19.09.1959) – 135 років з дня народження видатного невролога, академіка АМН СРСР (1946), заслуженого професора УРСР (1934), заслуженого діяча науки (1945), завідувача кафедри нервових хвороб ХМІ (1924–1932), завідувача кафедри нервових хвороб ІІ Московського медичного інституту (1940–1955).

Шаферштейн Самуїл Якович (22.09.1891–25.07.1959) – 125 років з дня народження доктора медицини, професора, заслуженого діяча науки Таджицької РСР, завідувача кафедри педіатрії Українського інституту удосконалення лікарів (1924–1941), завідувача кафедр шпитальної педіатрії (1949–1952) та пропедевтичної педіатрії (1952–1958) ХМІ.

НАГАЛЬНО

Обговорюємо перспективи педіатрії розвитку в Україні

7 вересня ректор університету Володимир Лісовий зустрівся із представниками UNICEF – спеціалістом з питань захисту дітей Назгуль Чолпонбаєвою та регіональним координатором Романом Шейко. Також у зустрічі взяв участь головний лікар обласного будинку дитини № 1 Роман Мараб'ян.

Під час бесіди були обговорені перспективи впровадження педіатрії розвитку в Україні та участь Харківського національного медичного університету в реалізації відповідних проектів. У ході їх реалізації планується низка заходів: тренінги, майстер-класи, створення необхідної медичної документації, розробка рекомендацій для інструкторів з питань паліативної допомоги та реабілітації тощо. Сторони виявили зацікавленість у подальшій співпраці у справі охорони найціннішого багатства країни – здоров'я дітей.

Планується також реалізація проекту реформування дитячих будинків у Харківській, Луганській, Донецькій, Дніпропетровській та Запорізькій областях. Одним із таких пілотних дитячих будинків є Харківський обласний спеціалізований будинок дитини № 1.

ДОВІДКА

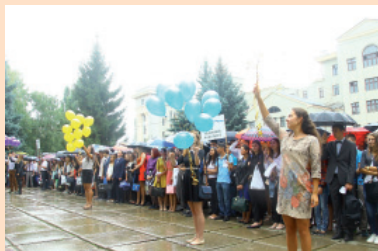
UNICEF – міжнародний дитячий фонд, що діє під егідою Організації Об'єднаних Націй, заснований у 1946 р. У 1965 році UNICEF отримав Нобелівську премію миру.

Педіатрія розвитку – нова галузь педіатрії, яка опікується проблемами дітей із порушеннями розвитку.

КРИЗЬ ЧАС І ПРОСТІР НАВЧАННЯ

ВИБІР,
ГІДНИЙ ГЛИБОКОЇ ПОВАГИ

31 серпня в актовому залі Харківського національного медичного університету відбувалося хвилююче свято для першокурсників – посвята в студенти, приурочена до традиційного Дня знань. Цей день запам'ятається першокурсникам усмішками батьків і нових друзів-одногрупників, щирими напутніми словами поважних гостей та знаних професорів медичного вишу.

Церемонію посвяти відкрив ректор університету професор Володимир Лісовий. Володимир Миколайович звернувся до першокурсників зі словами: «Бути студентом-медиком – не тільки почесно, а й відповідально. Ви в будь-який момент повинні бути готові до самопожертви, милосердя і самовіддачі. Вчитися в медичному університеті складно, особливо на перших курсах. Проте при бажанні будь-який бар'єр можна подолати. Бажаю вам успіхів у навчанні, терпіння, цілеспрямованості та удачі в досягненні поставленої мети».

У цей знаменний день до університету завітали поважні гості: Народний депутат, академік НАМН України Олександр Біловол, заступник міського голови з питань охорони здоров'я та соціального захисту населення Світлана Горбунова-Рубан, радник голови Харківської облдержадміністрації з питань взаємодії з правоохоронними органами Сергій Стороженко, голова Харківської обласної організації профспілки працівників охорони здоров'я України Альона Благovesенська, директор Департаменту охорони здоров'я Харківської міської ради Юрій Сорочколат та в.о. директора Департаменту охорони здоров'я Харківської облдержадміністрації Галина Сіроштан. Запрошені гості побажали студентам стати першокласними фахівцями в обраній найвідповідальнішій і найгуманнішій професії у світі.

Найбільш урочистим моментом свята стала клятва першокурсника, яку зачитав зі сцени студент II медичного факультету Артем Ашуров. Під звуки «Гаудеамусу» першокурсники, які тепер повноцінно влилися в студентську громаду, одягли білі халати – символ майбутньої професії.

З цього моменту учорашні абітурієнти стали студентами Харківського національного медичного університету. Вони зробили не простий вибір, проте гідний глибокої поваги. Від цього дня нова когорта студентів уже повною мірою не належатиме собі – відтепер їх життя присвячене порятунку людей. Ми впевнені, вони стануть кваліфікованими фахівцями та справжніми лікарями!

Від редакції

Поради випускника

ВАМ БУДЕ ВАЖКО!

«Коли мені важко, я завжди нагадую собі про те, що якщо я здамся, краще не стане...»

Пам'ятаю, шість років тому я сиділа в актовому залі, десь там, на останніх рядах, і тренувалася швиденько одягати халат перед клятвою. Думаю, ви теж пережили такі репетиції! Які ми тоді всі перелякані були, а наша староста в цей день прийшла з великою гелівою кулькою, щоб не розгубити своїх підопічних.

Я вам зараз дуже заздрю. Заздрю і ревную до свого рідного університету. У вас попереду неймовірний період, який перевер-

ВІТАЄМО ІЗ ВІДЗНАКОЮ
ЗА КРАЩУ ДОПОВІДЬ!

У червні в Італії проводився 18-й Всесвітній конгрес педіатричної та підліткової гінекології, в роботі якого взяли участь співробітники кафедри акушерства, гінекології та дитячої гінекології Харківського національного медичного університету.

На конгресі розглядалися актуальні питання сучасної дитячої та підліткової гінекології, вагітності та пологів у неповнолітніх, діагностичні та лікувальні аспекти порушень статевого розвитку, менструальної функції у підлітків, проблеми статевого виховання, попередження непланованої вагітності у дівчаток-підлітків і багато інших.

Доповідь професора кафедри Ірини Тучкіної «Analysis of the Reproductive Health of Girls from the Chernobyl Region (Thirty Years After)» була визнана кращою з усіх доповідей і відзначена відповідним сертифікатом із подальшою публікацією тез у Всесвітньому журналі з дитячої гінекології – «Journal of Pediatric & Adolescent Gynecology».

ВІТАЄМО З ОТРИМАННЯМ
ПОЧЕСНОГО ЗВАННЯ!

6 липня депутати Харківської міськради ухвалили рішення про присвоєння п'яти харків'янам звання «Почесний громадянин міста Харкова».

Серед них – професор нашого університету завідувач кафедри хірургії №3

Володимир Лупаліцов.

Колектив Харківського національного медичного університету щиро вітає Володимира Івановича і бажає йому творчої наснаги та нових звершень!

ВІТАЄМО ПЕРЕМОЖЦЯ
МАРАФОНУ «ВИЗВОЛЕННЯ»!

21 серпня у Харкові відбувся 31-й Міжнародний легкоатлетичний марафон «Визволення» і біг по шосе, присвячені трьом подіям: 73-й річниці звільнення Харкова від нацистських загарбників, Дню міста і Дню Незалежності України.

Переможцем на дистанції 10 км стала лікар-інтерн Харківського національного медичного університету Дарина Гнатковська, яка показала результат 44 хв 28 с.

Дар'я Кузнецова, лікар-інтерн

ЩАСТЯ В ПОКЛИКАННІ

Успіх життєвого шляху людини залежить від того, наскільки вона зуміє реалізувати закладені в ній здібності. Виявити своє покликання – означає знайти віру у власні сили і впевненість у собі, щоб здійснити велике та відповідальне бажання творити добро.

Другого жовтня відзначає свій ювілей ректор Харківського національного медичного університету Володимир Лісовий. Володимир Миколайович – талановитий хірург-уролог, організатор і керівник – а це професія, доля та характер.

Напередодні визначної дати Володимир Миколайович дав ексклюзивне інтерв'ю редактору нашої газети, адже за його плечима – багаторічний досвід та визнання.

В.З.: Володимир Николаевич, Ви учились в фізико-математическому лицее, а вибрали професію медика, хто повлияв на ваш вибор?

В.Л.: Да, я учился в физико-математической школе. В те годы под видом средней школы это был практически лицей, обучение проводилось с 7 по 11 класс. В школу отбирали по собеседованию учеников из разных школ. В 9 классе мы сдавали экзамены за десятилетку, а в 10 обучались по программе I-II курса высшего технического учебного заведения. В 9 классе я уже окончательно определился, что буду поступать в медицинский институт. В тот год при поступлении в вуз был введен конкурс аттестатов, поэтому я перевелся в общеобразовательную школу № 78. На выбор профессии повлияло несколько факторов.

Я родился в Харькове. Мои родители – экономисты, отец родом из Волчанского района, а мама – из Чугуевского. В Волчанском районе живут в основном носители украинского языка, а в Чугуевском – русскоговорящие, поэтому я считаю себя типичным представителем Слобожанщины. Отец хотел быть медиком, но война и служба в армии помешали осуществиться его мечте. Однако в роду у меня были медицинские работники: мой дядя – военный врач, полковник медицинской службы, выпускник нашего института. Моя тетя была врачом-терапевтом и всю жизнь проработала в харьковской железнодорожной поликлинике заведующей терапевтическим отделением. Родная сестра отца прошла Вторую мировую войну медсестрой и до конца своей трудовой деятельности работала в поликлинике. Так что я знал об этой профессии не понаслышке, интерес к ней всегда присутствовал в моей жизни и не угас к окончанию средней школы. Харьковский медицинский институт я окончил с красным дипломом.

В.З.: Какими были Ваши студенческие годы и Ваш главный совет нынешнему первокурснику?

В.Л.: Студенческие годы были лучшими в моей жизни – это одновременно и ответственный, и веселый период, который я с удовольствием вспоминаю. До сих пор общаюсь со своими одноклассниками и одноклассниками, с некоторыми из них мы дружим семьями. Мои семейные отношения зародились в стенах медицинского института – с женой Марией я познакомился в студенческие годы, мы учились в одной группе, сейчас она – профессор-гинеколог. Наша дочь Анна тоже окончила медицинский вуз, защитила кандидатскую диссертацию. Однако, как человек творческий, она получила второе образование в области режиссуры и на данный момент занимается театральной деятельностью.

Считаю, что молодыми ребятами, которые хотят стать врачами, движет желание оказывать помощь людям, быть востребованными и от этого получать удовлетворение – в этом и заключается счастье и признание. Поступив в высшее учебное заведение, вчерашние школьники быстро становятся взрослыми людьми, потому что студенчество – это время, когда закладывается отношение к окружающему миру: сталкиваясь с реалиями жизни, ты находишь алгоритм движения к целям, которые ставишь перед собой, и к ним идешь. Не говоря о том, что многое зависит от того, какая социально-политическая обстановка царит в государстве на данный момент. Хочу особо отметить, что сегодня на студента ложится большая ответственность: прежде всего он должен делать упор на самостоятельную работу. У нас нет ни заочного, ни вечернего обучения, а есть только упорная работа с утра до вечера. Это достаточно сложно, и новичкам нужно войти в этот ритм. Я желаю первокурсникам, чтобы их студенческие годы стали для них главными в выработке целей и

задач по их достижению, так как медицинское образование дает достаточный кругозор, чтобы реализовать все свои замыслы.

В.З.: Хирургия – это дело всей Вашей жизни? Расскажите о Вашем дебюте – первой самостоятельной операции.

В.Л.: Хирурги изначально не были медиками, они вышли из цирюльников и камнесеков, а позже их допустили к медицинскому образованию, чтобы они понимали, что делают. Изначально даже в клятве Гиппократова были слова о том, что врач «не уподобится камнесеку». В те далекие времена хирурги были просто ремесленниками. Сегодня хирурги – это высококвалифицированные специалисты-медики.

Меня изначально привлекала профессия хирурга, но я предпочитал узкую специализацию, где есть определенные границы, в которых можно развиваться и совершенствоваться. Еще в студенческие годы я определился – травматология или урология, но изучение урологии начиналось на семестр раньше. На кафедре урологии, которую в то время возглавлял профессор Владимир Иванович Шаповал, я занимался в студенческом научном кружке. Его руководителем был доцент Эдуард Константинович Арнольди, который еженедельно проводил занятия для студентов-кружковцев. Мы докладывали по темам, участвовали в осмотре пациентов, в работе приемного отделения, видели, как оказывается ургентная помощь больным, доставленным на скорой помощи и т.д. Работа меня так захватила, что из кружка по урологии уходить не захотел, поэтому я и стал урологом. Правда, травматологию не оставил: моя первая опубликованная работа была связана с травмами почек и лауреатом Государственной премии Украины в области науки и техники стал за работу, связанную с комбинированными повреждениями органов малого таза.

Что касается моей самостоятельной работы, вначале я участвовал в операциях в качестве ассистента. Первые это было на практике в Институте неотложной хирургии. Операция была относительно ургентной (ампутация верхней трети бедра справа), и хирург решил взять в ассистенты студента-практиканта. Это была первая операция, в которой я прочувствовал все особенности хирургических вмешательств такого рода.

Свою первую операцию в отделении урологии я помню очень хорошо. Это был начальный этап, связанный с операцией аденомэктомии – эпистомии – отведение мочи из мочевого пузыря. Все прошло благополучно, но у пациента начались осложнения сосудистого характера, и я добился его перевода в сосудистое отделение Института неотложной хирургии и продолжал его курировать там.

В.З.: Для развития успешной карьеры должны ли быть хирургу присущи качества умелого организатора?

В.Л.: У хирурга есть и карьера, и становление его как профессионала. От этого становления и зависит его карьера. Искусство медика, и особенно хирурга, – соблазнительная грань. Я знал хирургов, которые переступили эту грань. С одной стороны, чувство сострадания, сопереживания и повышенного волнения есть у хирурга всегда. Но если он не умеет с ним справляться, он не сможет быть специалистом высокого класса. Хотя если врач полностью справится с чувством сострадания и опасностью, произойдет профессиональная деформация, которая не допустима в медицине, а в хирургии тем более: он станет безразличным к человеку, лежащему на операционном столе.

Настоящему специалисту должно быть присуще хладнокровие, но не равнодушие, иначе хирург превращается в оператора-технаря высочайшего уровня, и пациент для него становится просто материалом, на котором он доказывает коллегам свой профессионализм, при этом не всегда во благо...

Мой учитель Владимир Иванович Шаповал всегда говорил, что любая операция заканчивается неизвестностью. В этом смысле Гиппократовское «Не навреди» означает, что операцию можно проводить только тогда, когда другой возможности для излечения нет. Хирург прежде всего должен оставаться врачом, а не оператором.

В.З.: Можно ли професію хирурга назвати творческою? Какое место творчество занимает в Вашей жизни?

В.Л.: Профессия хирурга, безусловно, очень творческая, несмотря на все стандарты и протоколы. Во-первых, хирург задается

вопросом, какую из методик нужно применить в том или ином случае. Во-вторых, сталкивается с патологией, а не нормой, поэтому даже при самых простых хирургических вмешательствах могут возникать ситуации, в которых хирург должен ориентироваться и проявлять творчество. Хирурги говорят, что войти в операцию легко, а иногда выйти из нее может только очень опытный и творческий человек. Каждый специалист должен отдавать себе отчет, на каком этапе нужно остановиться.

Приобщаться к искусству я начал с детства – 8 лет «мучал» скрипку. Сейчас понимаю, что скрипачом я не стал и никому не пытаюсь продемонстрировать свои навыки. Но этот опыт дал мне возможность с любовью и пониманием относиться к музыке. Я увлекаюсь оперной и симфонической музыкой, люблю живопись, и во время поездок на конгрессы обязательно стараюсь посетить художественный музей, послушать оперу, концерты симфонического оркестра и представления в соборах.

Кроме того, многие медики были творческими людьми. «*Omniū profecto artium medicina nobilissima est*» – «Из всех существующих искусств медицина – самое совершенное». По словам Гипократа, врачевание – это искусство, и мы видим, как много творческих людей вышли из медицины – известные писатели, художники, артисты. Зачем далеко ходить – у нас в коллективе тоже немало творческих личностей. Этот факт и сподвиг меня на создание университетского альманаха «Начало века», который учредили для наших сотрудников и студентов. Приятно осознавать, что это моя идея.

В.З.: Что значит для Вас преемственность поколений, кто были Ваши учителя и какова их роль в становлении вашей личности?

В.Л.: Преемственность поколений должна быть всегда и во всем. Это и семья, и школа, и профессия. В профессиональном смысле очень важна преемственность, здесь от учителя зависит многое. От ученика тоже зависит, но каждый из нас должен понимать, что если бы в нужный момент не оказалось рядом старшего товарища, выбор которого пал на тебя, то не было бы и дальнейшего профессионального роста.

Мне повезло с учителями. В урологии моими наставниками стали Владимир Иванович Шаповал, Артур Рейнтгольдвич Шлотгауэр, Эдуард Константинович Арнольди. Научная работа

связала меня с Николаем Ивановичем Пилипенко, Любовью Трофимовной Малой, Жанной Дмитриевной Семидоцкой. В докторантуре над диссертацией я работал под руководством Александра Федоровича Возианова, который впоследствии стал президентом Академии медицинских наук Украины и собственноручно создал ее (кстати, у нас с ним день рождения в один день). Своим учителем я считаю Сергея Петровича Пасечникова, который был главным урологом нашей страны. В какой-то период я сменил его на этом почетном посту. В административно-организаторской деятельности моими наставниками были ректора Владимир Дмитриевич Черненко и Анатолий Яковлевич Цыганенко. Также я учился у своих товарищей: руководителей Молодежной организации ХМИ Антона Антоновича Жука, Анатолия Александровича Терещенко, Ивана Васильевича Летика, Валерия Андреевича Капустника. В годы военной службы – у одного из командиров военной части Бориса Антоновича Залевского. Я помню всех, у кого учился, и бесконечно им благодарен.

До сведения своих учеников я всегда довожу одну простую, но важную мысль: если ты достиг профессионализма и стал первой скрипкой, а перед тобой стоит выбор – стать дирижером оркестра, то важно понять, если ты хочешь шлифовать свои профессиональные навыки, то лучше оставаться первой скрипкой. Если ты станешь дирижером (руководителем), ты должен много профессиональных позиций отдать подчиненным, подготовить их на должном уровне и принять то, что они будут делать это лучше тебя, а твоя задача – добиться, чтобы звучал весь оркестр. И чем больше у тебя грамотных специалистов, тем лучше будет звучать оркестр. Часто привожу в пример величайшего дирижера Риккардо Мути (Ла Скала). Однажды в театре оркестр объявил забастовку, но Мути сел за рояль и отыграл все партии – представление состоялось. В первую очередь потому, что он не пытался играть на всех инструментах сразу.

С того момента, как становишься руководителем, ты должен сделать все, чтобы коллектив трудился слаженно. А твоя основная задача – изучать инновационные технологии, развивать материально-техническую базу, обучать людей. Тогда и будет звучать не малый камерный оркестр, а большой симфонический.

Виктория Захаревич

ДОВІДКА

Володимир Миколайович Лісовий – ректор Харківського національного медичного університету, керівник Обласного клінічного центру урології і нефрології ім. В.І. Шаповала, член-кореспондент НАМН України, доктор медичних наук, професор, заслужений лікар України, лауреат Державної премії України в галузі науки і техніки, Почесний громадянин міста Харкова.

Володимир Миколайович за багаторічну діяльність нагороджений орденом князя Ярослава Мудрого V ступеня, є повним кавалером ордена «За заслуги», відзначений Почесною грамотою Верховної Ради України, Почесною грамотою Кабінету Міністрів України, Почесною відзнакою Харківської обласної ради «Слобожанська слава» й багатьма відомчими, громадськими та церковними орденами та медалями.

Найцікавіші питання та відповіді Володимира Миколайовича читайте, будь ласка, в наступному номері.

МІЖНАРОДНЕ СПІВРОБІТНИЦТВО

ШЛЯХОМ ПОДАЛЬШОЇ СПІВПРАЦІ

8–9 вересня в Харківському національному медичному університеті перебував доктор Вольфганг Бауермайстер – директор Інституту болю (м. Мюнхен, Німеччина), фахівець у галузі реабілітації, медицини болю і спортивної медицини.

Доктор Вольфганг Бауермайстер зустрівся з ректором університету Володимиром Лісовим, який розповів про історію нашого університету, його багаті традиції та презентував гостю книгу «Скарбниця харківської медицини. Постаті». У свою чергу доктор Вольфганг Бауермайстер зазначив, що він дуже радий зустрічі з українськими колегами у такому шанованому університеті, де він почуватиметься як вдома, плідно проводити час і сподіватись на ефективну співпрацю в майбутньому.

У рамках візиту німецький фахівець відвідав Університетську клініку, де зустрівся з її директором Володимиром Савенковим та його заступником, директором Центру болю Володимиром Коростієм. Доктор Вольфганг Бауермайстер ознайомився з роботою відділень Університетської клініки та відвідав Український

центр реабілітації спортсменів. Під час зазначених заходів було здійснено обмін досвідом та досягнуто домовленостей щодо проведення спільних досліджень.

У відділі міжнародних зв'язків доктор Бауермайстер зустрівся з начальником відділу Анжеолом Стацк і співробітниками відділу. Вони обговорили шляхи подальшої співпраці, проведення доктором Бауермайстером майстер-класів і лекцій в університеті, можливості для викладачів університету пройти стажування у Німеччині. Також були обговорені деталі візиту доктора Бауермайстера до ХНМУ 10–12 жовтня у рамках проекту «Тижні Німеччини в Україні», його участі у роботі круглого столу «Місце та роль медичного університету в системі охорони здоров'я міста». Доктор Бауермайстер докладно розповів про свою професійну діяльність.

У результаті візиту доктора Вольфганга Бауермайстера до ХНМУ було досягнуто домовленостей щодо підписання договору про співпрацю між Інститутом болю та університетом.

За матеріалами відділу міжнародних зв'язків

МІЖНАРОДНЕ СПІВРОБІТНИЦТВО

ДОСВІД ІНТЕРНАЦІОНАЛЬНОГО СПІЛКУВАННЯ

14–26 липня у Тернополі відбулися XI Тернопільські міжнародні літні студентські школи, до участі у яких долучилися студенти із Грузії, Канади, Польщі, Німеччини.

Лекторами виступили викладачі медичного факультету Державного університету Мюррея (м. Кентукі, США). Відзначимо, що Харківський національний медичний університет був єдиним серед українських ВНЗ, запрошених до участі. Наш університет представили студентки I медичного факультету Єлизавета Кудрявцева, Катерина

Літвінова і Дарина Рижова. Мене запросили фахівці Тернопільського державного медичного університету для обміну досвідом у сфері міжнародної діяльності.

Програма Літніх шкіл була змістовною, зокрема включала проведення тренінгів від інструкторів Червоного Хреста. Учасники відвідали Тернопільський державний медичний університет, здійснили екскурсійну прогулянку містом, взяли участь у майстер-класах традиційного українського рукоділля, помилувалися унікальною природою Дністровського каньйону під час сплаву на байдарках, взяли участь у тренінгах та прослухали лекції викладачів Державного університету Мюррея. Протягом шкіл серед ін-

тернаціональних студентських команд проводилися різноманітні спортивні змагання, а на завершення за результатами тренінгів від Червоного Хреста відбулися змагання із надання першої невідкладної допомоги. Команда, до складу якої увійшла харківська делегація, посіла у змаганнях призове II місце. Особливими поді-

ями, що були заплановані організаторами Літніх шкіл, стали презентації студентами їх рідних країн та закладів, у яких вони навчаються. Такі презентації дали змогу учасникам ближче позна-

йомитися із культурою і традиціями інших країн, дізнатися про особливості навчання у різних університетах.

Тернопільські міжнародні літні студентські школи стали містком, який єднає студентів різних країн, дає поштовх новій дружбі майбутніх медиків з різних куточків світу.

Делегація нашого вишу висловлює щире вдячність Тернопільському державному медичному університету за запрошення та гостинний прийом!

Ангела Стацка,

начальник відділу міжнародних зв'язків

АКАДЕМИЧЕСКИЙ ОБМЕН

ВСЕ ПОЗНАЕТСЯ В СРАВНЕНИИ

С 21 июня по 15 июля студенты IV курса Западно-Казахстанского государственного медицинского университета им. Марата Оспанова Диана Абдрахманова, Улболсын Каирбаева и Бахытжан Кубенсинов, обучающиеся по специальности «Общая медицина», в рамках академической мобильности прошли врачебную практику на базе Харьковской городской клинической многопрофильной больницы № 17 и Харьковского городского роддома № 2. Практика длилась 4 недели и предусматривала приобретение практических навыков по внутренней медицине, хирургии, педиатрии и акушерству. По окончании курса казахские студенты получили сертификаты о прохождении врачебной практики, которые им вручил проректор по научно-педагогической работе Владимир Марковский.

Перед отъездом на родину наши гости поделились своими впечатлениями о практике в беседе с редактором газеты Викторией Захаревич.

В.З.: Ребята, расскажите, пожалуйста, у вас это первый опыт обмена в рамках программы академической мобильности?

Диана: После второго курса у нас была практика в Оренбурге, потом, после третьего курса, мы проходили сестринскую практику в Астрахани, после четвертого курса приехали в Харьковский национальный медицинский университет.

В.З.: Как проходил отбор?

Улболсын: В зависимости от успехов в учебе, ведь было много желающих приехать в Харьков.

В.З.: Общались ли вы с теми ребятами, которые накануне приезжали по обмену в ХНМУ?

Бахытжан: Да, общались, они поделились с нами своим опытом: как доехать, что посетить, сколько денег нужно брать с собой на расходы.

В.З.: Какую специальность вы выбрали для себя в будущем после окончания университета?

Бахытжан: Хирургия и детская хирургия.

В.З.: Приобретение и отработка каких навыков стали для вас новым опытом?

Диана: Что касается хирургии, я, например, была на операции холецистэктомии. Камни находились не в желчном пузыре, а в желчном протоке и когда их вынимали, использовали корзину. Я впервые увидела это приспособление. Раньше мы видели только удаление желчного пузыря, поэтому было очень инте-

ресно. Что касается диагностики, когда мы в urgentные дни были на дежурствах, было интересно наблюдать, как врач определяет заболевания, особенно когда дело касалось кишечника. Редко когда увидишь сигмоидит, непроходимость, а тут мы вспомнили, что проходили на хирургии и увидели это вживую.

В.З.: Как вы проводили свободное время, нашли ли новых друзей?

Диана: Мы гуляли со студентами вашего университета, с которыми очень подружились. Ходили в парки, посещали музеи, кафе. Украинская кухня просто шикарная, очень понравились вареники, борщ с салом и чесночным соусом.

В.З.: Поделитесь своими впечатлениями о Харькове, хотели бы вы приехать еще? И что бы вы посоветовали тем, кто придет после вас?

Диана: Конечно, мы хотим приехать еще раз, потому что Харьков очень интересный город, в котором есть где погулять и чему поучиться. А тем, кто придет после нас, хотелось бы пожелать быть активными, посещать разные кафедры, проходить достойную практику в отделениях, потому что врачи действительно все объясняют, помогают и подсказывают. Здесь никто не ругает за недочеты, а стараются научить и очень внимательно относятся к студентам. Тот, кто сюда приедет, не потратит времени зря: и себя покажет, и на других посмотрит, ведь все познается в сравнении. Нужно обязательно участвовать в таких программах.

Улболсын: Безусловно, это рост и отличная закладка. Нам очень понравилось, что украинцы толерантные и доброжелательные относятся к иностранцам, ведь их здесь так много. Мы подружились с другими иностранными студентами, и они приглашают нас в гости в свои страны. Харьков – очень уютный и безопасный город.

ПАТЕНТИ

На винаходи:

1. Спосіб діагностики кардіометаболічних, атерогенних та імунозапальних ризиків у хворих на артеріальну гіпертензію на фоні ожиріння. Автори: **Т.В. Ащеулова, Т.М. Амбросова, В.І. Смирнова.**
2. Спосіб прогнозування дефіциту міді у вагітної жінки з захворюванням, яке передається статевим шляхом. Автори: **Л.А. Вигівська, М.О. Щербина, І.О. Тучкіна, Є.В. Благовещеньський.**
3. Спосіб забору слини у щурів. Автори: **І.В. Марковська, І.І. Соколова, М.С. Мирошніченко.**
4. Спосіб лікування остеопорозу у хворих на ревматоїдний артрит, ускладнений гастродуоденальним рефлюксом. Автори: **Л.М. Пасієшвілі, А.А. Заздравнов, А.Б. Андруша.**

На корисні моделі:

1. Спосіб оцінки ефективності лікування хворих на вогнищеву склеродермію. Автори: **Ата Мухамед Аббас, Я.Ф. Кутасевич, В.І. Жуков.**
2. Спосіб діагностики пошкодження паренхіми нирок у вагітних з пієлонефритом. Автори: **О.В. Ганчева, Ю.С. Парашук, Г.І. Губіна-Вакулик, Т.В. Горбач.**
3. Спосіб корекції порушень структурно-функціонального стану кісткової тканини у жінок з закритими переломами кісток дистального відділу передпліччя. Автори: **М.А. Гаркуша, Г.Г. Голка, А.О. Олійник, Д.А. Істомін, В.В. Бурлака, О.Б. Овчаренко.**
4. Спосіб прогнозування розвитку цукрового діабету 2 типу у хворих на артеріальну гіпертензію. Автори: **Л.В. Журавльова, О.В. Пивоваров.**
5. Спосіб оцінки ліпідного та вуглеводного обміну у хворих на гострий інфаркт міокарда в поєднанні з цукровим діабетом 2 типу за рівнем sCD40-ліганду. Автори: **Т.С. Заїкіна, В.Д. Бабаджан, П.Г. Кравчун.**
6. Спосіб лікування поранень серця, які супроводжуються шоком. Автори: **Д.П. Замятін, В.В. Бойко, П.М. Замятін.**
7. Спосіб прогнозування прогресування хронічної серцевої недостатності та ожиріння у хворих на ішемічну хворобу. Автори: **О.І. Кадикова.**
8. Спосіб діагностики розвитку та прогресування хронічної серцевої недостатності у хворих на ішемічну хворобу серця, поєднану з ожирінням, за поліморфізмом гена ендотеліальної синтази оксиду азоту. Автори: **О.І. Кадикова, П.Г. Кравчун.**
9. Спосіб лікування залізодефіцитної анемії вагітних. Автори: **О.І. Каліновська, О.А. Лященко, Д.П. Сайтарли, А.М. Чернявська, О.Б. Овчаренко, А.О. Романенко.**
10. Спосіб лікування дихальної недостатності після лапароскопічної холецистектомії у хворих з професійною патологією органів дихання. Автори: **В.І. Лупальцов, А.І. Ягнюк, С.С. Мірошніченко, А.В. Трофімова.**
11. Пристрій для збору конденсату повітря, що видихається. Автори: **Н.І. Макєєва, В.М. Малахова, В.О. Головачова, С.О. Губар.**
12. Спосіб діагностики тяжкості перебігу бронхіальної астми у дітей віком до 6 років. Автори: **Н.І. Макєєва, Ю.В. Одинець, В.О. Головачова, Н.П. Алексєєва, К.К. Ярова.**
13. Спосіб формування гепатикоєюноанастомозу. Автори: **В.О. Сипливий, Д.В. Євтушенко, Г.Д. Петренко, О.В. Євтушенко, О.С. Олефір.**
14. Спосіб лікування місцевопоширеного раку легень IIIA стадії. Автори: **В.І. Старіков, С.Ю. Басилайшвілі, В.П. Старенький, В.В. Карвасарська.**
15. Спосіб виготовлення анатомічних препаратів головного мозку. Автори: **А.О. Терещенко, Д.М. Шиян, М.А. Лютенко.**
16. Пристрій для препарування кисті людини. Автори: **А.О. Терещенко, Д.М. Шиян, М.А. Лютенко, Р.О. Сухоносів, Н.Д. Ганізаде.**
17. Спосіб лікування деструктивного панкреатиту. Автори: **Р.П. Чаплинський, Б.С. Федак, В.А. Вовк, А.В. Вовк.**

Авторські свідчення

Анкета-опросник для родителів дітей в віці 2–5 лет, страдаючих острым лейкозом. Автори: **Н.І. Макєєва, Ю.В. Одинець, І.М. Піддубна, В.А. Огнев.**

Т.Г. Євтушенко,

керівник служби інтелектуальної власності ХНМУ

З ЮВІЛЕЄМ!

ПРИНЦИПОВИЙ
ТА ВИМОГЛИВИЙ НАУКОВЕЦЬ

Розум, доброта, чуйність, терпіння – ці людські якості завжди в ціні й ними сповна наділений професор кафедри біологічної хімії Віктор Іванович Жуков. Напевно, немає жодної людини, яка б, звернувшись зі своєю проблемою до Віктора Івановича, не отримала допомоги.

Віктор Іванович народився 6 серпня 1946 року. У 1977 році закінчив з відзнакою Харківський медичний інститут. Пройшов шлях від асистента кафедри комунальної гігієни до декана медико-профілактичного факультету, з 1997

року по 2014 рік – завідувач кафедри біологічної хімії ХНМУ.

Пік зростання наукових досягнень Віктора Івановича пов'язаний із періодом перебування його на посаді завідувача ЦНДЛ. У цей період у ХДМУ до наукових досліджень було впроваджено близько 45 новітніх та експресних наукових методик, що сприяли підготовці наукових кадрів усіх медичних профілів.

Наукові досягнення Віктора Івановича вражають: він відомий учений у галузі гігієни та біологічної хімії, автор понад 750 нау-

кових праць, 68 патентів та винаходів, 12 рацпропозицій, 47 колективних монографій, 3 підручників та 12 навчальних посібників, 4 санітарних норм та правил, 10 методичних вказівок, 12 нововведень МОЗ України, понад 150 впроваджень на Державному рівні.

Під його керівництвом і за консультативною допомогою виконано 29 докторських та 28 кандидатських дисертацій в галузі гігієни, біофізики, біотехнології, токсикології та біохімії. Він – неодноразовий переможець обласного конкурсу «Вища школа Харківщини – кращі імена». У 2001, 2006, 2010, 2013 роках нагороджений почесними грамотами МОЗ України за особистий внесок у розвиток охорони здоров'я в Україні, у 2003 році – дипломом та срібною медаллю І.П. Павлова за розвиток медицини та охорони здоров'я. У 2007 р. став Лауреатом премії ім. І.І. Мечникова в галузі біології та медицини. Віктор Іванович – співавтор наукового відкриття в галузі біофізики «Явище п'єзобіосинтезу в біологічних тканинах». За наукове відкриття нагороджений орденом Європейської академії природознавства.

Віктор Іванович Жуков є членом Республіканської проблемної комісії «Біологічна та медична хімія» і членом Республіканської проблемної комісії «Водопостачання та санітарна охорона водопостачання Академії медичних наук та Міністерства охорони здоров'я України. Під керівництвом В.І. Жукова протягом багатьох років виконуються науково-технічні теми пріоритетного фінансування МОЗ України. Він є авторитетним ученим у галузі охорони навколишнього природного середовища в Україні та за кордоном.

Віктор Іванович – досвідчений фахівець, який постійно удосконалює наукове та методичне забезпечення навчального процесу, сприяє покращанню стану підготовки сучасних спеціалістів охорони здоров'я.

Колектив Харківського національного медичного університету від широго серця вітає Віктора Івановича із ювілеєм! Зичимо вагомим успіхів у роботі, від якої залежить найдорожче, що є у людини, – здоров'я! Подальших перемог і досягнень на професійній ниві, нових конструктивних ідей і мудрих рішень! Щастя, добра і благополуччя Вам і Вашій сім'ї, шановний Вікторе Івановичу!

КОЛОНКА РЕДАКТОРА

Эта статья была написана для газеты «Учитель» Харьковского национального педагогического университета им. Г.С. Сковороды, который я окончила 25 лет назад, и вот уже больше 20 лет работаю в Харьковском национальном медицинском университете. Эти два вуза сыграли определяющую роль в становлении моей профессиональной деятельности. Для меня большая честь поделиться своими воспоминаниями о студенческом прошлом с вами, уважаемые коллеги и студенты.

«Давно я не была в своих студенческих годах...»

Сложно и в то же время невероятно волнительно вспомнить студенческие годы. И хотя обучение длилось всего пять лет, пережитых эмоций и впечатлений хватит на всю оставшуюся жизнь.

Я начинала свою учебу в Харьковском государственном педагогическом институте им. Г.С. Сковороды на филологическом факультете (русское отделение) в 1986 году как Виктория Римская, а заканчивала в 1991 уже будучи Викторией Захаревич. Это информация для тех, кто помнит меня в университете под девичьей фамилией.

Наше знакомство с однокурсниками проходило не в стенах института, а на луковых полях колхозов Харьковской области, что позволило в атмосфере трудового крещения понять, кто твой друг, а кто совсем наоборот. И надо отметить, что такой сплоченной командой мы дошли до выпуска и общаемся до сих пор. Это подтверждает тот неоспоримый факт, что пуд соли, съеденный совместно, скрепляет узы дружбы навсегда.

После трудовых будней пришлось приступить к учебе. Руководителем факультета в те годы был Александр Петрович Ефимец – только его философское спокойствие могло справиться с преобладающим контингентом сотрудниц и студенток, а также самоотверженностью и полной отдачей своему делу заместителей декана Тамары Петровны Стаканковой и Ирины Алимджановны Быковой.

С теплотой и благодарностью вспоминаю педагогов старшего поколения. Их манера изложения материала, одухотворенность, увлеченность своим делом превращала рутинные, казалось бы, лекции в мастер-классы профессионализма. С Михаилом Федосеевичем Гетманцем мы изучали теорию литературы, писали диктанты и учили грамматику русского языка с Лениной Павловной Черкасовой, оттачивали стилистику русского языка с Анатолием Тихоновичем Гулаком, бороздили творчество Александра Пушкина с Леонидом Генриховичем Фризманом, поэтов Серебряного века декламировали с Галиной Александровной Васильевой, с классикой зарубежной литературы познакомились с Валентиной Сидоровной Довгопол, в мир античной литературы и искусства ввела нас Елена Владимировна Воробьева, звуки старославянского языка впервые услышали от Элеоноры Михайловны Черняк, а «різнобарвну творчість українських поетів та письменників вивчали разом з Кимом Хомичем Балабухою». И это далеко не все имена выдающихся учителей, которые вызывали безграничное восхищение, доверие и уважение у меня и моих однокурсников. Среди когорты маститых педагогов не затерялись и имена молодых преподавателей Елены Карпенко, Игоря Черного, Олега Кабардина, Виктора Режко.

Двадцать пять лет назад я получила высшее образование и профессию учителя в педагогическом институте. И хотя учителем я не стала, но весь арсенал знаний, заложенных в студенческие годы, я использую до сих пор, а педагогическое мастерство оттачиваю каждый день в воспитании двух сыновей.

Виктория Захаревич

АВГУСТОВСКОЕ ЭССЕ

ЗА СТЕКЛОМ

Последняя неделя августа подходила к концу, и уже совсем скоро длинный, уставленный многочисленными банками коридор заполнится новыми студентами. Было душно, капельки конденсата под крышками стеклянных сосудов буквально светились в лучах закатного солнца, тишину нарушал лишь шелест уже желтеющих деревьев, которые мне однажды посчастливилось увидеть в окно третьего этажа. Косой луч солнца пригревал охраняющую желтую поверхность моей правой доли, а капельки жира на срезе казались россыпью золотого жемчуга за стеклом витрины. Отличное время для воспоминаний.

Как вы уже наверно догадались, я всего лишь печень, жизнь которой до некоторого времени складывалась не самым лучшим образом. Надеюсь, читатели с пониманием отнесутся к моему далеко не идеальному стилю изложения, я ведь все-таки не тот извилистый парень, что стоит через несколько столов от меня, да и мой лишний вес тоже не добавил мне остроумия. Поэтому, следуя примеру буддистов, я решила созерцать; о буддистах я вообще узнала из разговора двух студентов-индусов, – странные ребята. Многие, кстати, недооценивают важности наблюдения, доктора в том числе, они предпочитают анализ, синтез и много других пока еще непонятных мне терминов, но при этом не обращают внимания на то, что у них мало исходной информации. Будь они внимательнее, меня бы может здесь и не было. Но вечно я отвлекаюсь, это, пожалуй, оттого, что я так привыкла – весь обмен веществ был на мне, в общем, Гай Юлий Цезарь позавидовал бы мне.

Вот уже много лет, как я встречаю студентов на их первом занятии и, конечно же, горжусь этим. Единственное, что меня расстраивает, это зеленоватый цвет моей банки, от этого я кажусь чуть более бледной, чем есть на самом деле. И как они этого не замечают! И все же, это не мешает мне внимательно изучать каждого из них, особенно тех, кто стоит сзади и погружен в телефон, я стараюсь их запомнить и не попасться им на экзамене, не хочу облегчать жизнь тем, кто не уделил мне и минутки внимания. Но самое интересное в еще живом человеке – это глаза! Впервые я увидела их, когда меня перекладывали на секционный стол, тогда мне показалось странным, что в них не было ничего, кроме равнодушия. Вторые глаза в моей жизни были немного грустными: «Жировая паренхиматозная дистрофия», – мне было всего тридцать. С тех пор сотни карих, голубых, зеленых приближались к холодному стеклу, в них я стала безошибочно определять скачущее безразличие и неподдельный интерес, отращение и наигранную заинтересованность, последнее особенно часто встречается у ученика под взглядом учителя. Жаль.

Однако, будучи первым лицом кафедры, несомненно, нужно сохранять позитивное настроение, чтобы всегда радовать гостей подтянутой вырезкой круглой связки, которая, к сожалению, уже давно не со мной. Поэтому с особым удовольствием я вспоминаю того, кто помог изложить мне свои мысли на бумаге. На первом занятии он назвал меня циррозом, я сначала думала обидеться, но увидев, как строгий взгляд преподавателя вогнал его в краску, сразу же простила, и еще долго смеялась. Несколько лет назад рядом со мной поставили еще одну печень, которая мало того, что загоразживала мне свет, так к тому же была в прозрачной банке! Пришлось ее столкнуть, бедный студент до сих пор думает, что это он задел ее, спеша на пару. Но больше всего я люблю праздники! На Новый год в конце коридора поставили елку, мне было очень приятно видеть, как преобразуются лица людей, входящих на кафедру; казалось, видя маленькие цветные огни, они забывали о своих проблемах; надеюсь, и в этом году они не забудут о празднике.

Что ж, напоследок я бы хотела передать привет своим микрорефератам, я помню о них, и мы всегда будем одним целым. Как давно мы не виделись! Быть может, кто-то из них стал знаменитым, и его фотографию отправили в Science, остальным хотелось бы пожелать не быть раздавленными по неосторожности объективом микроскопа. И, конечно же, ведите здоровый образ жизни, или хотите стать моим соседом?

**Даниил Ипполитов, II медицинский факультет,
участник VIII Всеукраинской олимпиады по патологической морфологии**

СУРОВЫЕ БУДНИ МЕДИКОВ. ЧАСТЬ 1

Стиг Ларссон однажды сказал: «Врачи властвуют над жизнью и смертью, и являются чуть ли не главными представителями Бога на земле». Эти слова ясно дают понять, что доктор – это самая ответственная, важная, благородная, требующая огромной самоотдачи, профессия.

Еще на посвящении нам сказали: «Те, кто решил связать свою жизнь с медициной – либо живут этим, либо просто сумасшедшие». Понять всю суть данного высказывания в тот момент было сложно, лишь спустя год я осознала смысл этих слов. Быть врачом – значит думать в первую очередь о других, забывать о своих проблемах, неприятностях и проникаться трудностями своих пациентов. Это адский труд, ведь ты в любое время суток должен быть готов помочь больному, забыв об отдыхе, сне и личных делах. Здоровье другого человека – вот что должно стоять не первом месте. Ты не имеешь права на ошибку, ты не смеешь отступить. От одной мысли, что в твоих руках находится жизнь другого человека, тебя бросает в жар, ощущаешь дикий страх и жуткую растерянность. Ведь только ты можешь подарить этому человеку надежду на выздоровление или даже шанс на жизнь. И те, кто согласился на этот отважный шаг и поступил в медицинский университет, уже достойны уважения. Любой процесс обучения по-своему трудный, но то, что переживают студенты-медики, может другим лишь сниться в кошмарных снах.

«Первый курс, наверное, останется самым ярким событием и воспоминанием за весь период учебы. Как только я приехал в город, меня переполняли смешанные чувства какой-то тревоги и полной неизвестности. Но признаться честно, это даже не пугало, а наоборот, заставляло меня идти только вперед, чтобы узнать, что ждет меня дальше. Сразу же после поступления большинство студентов, пережив долгие и томительные очереди, заселились в общежитие, где обрели новые знакомства и "новую семью", с которой каждому из нас есть, что вспомнить. Ведь это своеобразная школа жизни со своими порядками, особенностями и недостатками, которую, я считаю, должен пройти каждый. Учебный процесс был безусловно сложным, но интересным. Совершенно другая система обучения, преподаватели, пары, модули, зачетки – все это было новым и казалось таким страшным для нас, первокурсников. Тем не менее, каждый перешагнул эту ступеньку, и каким же сладким был вкус победы, когда после всего пережитого ты получил зачетку со сданным последним экзаменом. Ради этих ощущений стоило трудиться в поте лица целый год. Я считаю, что первый курс останется в нашей памяти навсегда, а вспоминать это время мы будем только с улыбкой».

«Учиться в медицинском университете гораздо сложнее, чем в других вузах. Поначалу было сложно адаптироваться к большим нагрузкам, смене режима, к новой обстановке. Но мы все это преодолели, и вот, первый курс позади. Даже не верится, что самый важный год так быстро промчался, оставив массу воспоминаний и эмоций. Учиться было очень интересно, ведь каждый день узнаешь много новой и полезной информации. Часто, конечно, приходилось в обнимку с учебни-

Артем Макаренко

ком, лежа на столе возле чашки с недопитым кофе, встречать рассвет. Я думаю, никто не ценит каждую минуту сна так, как мы, студенты-медики. А кто сказал, что будет легко? Поступая сюда, мы понимали, что придется много учиться, стараться, ведь нам в будущем придется отвечать за жизни людей. Но несмотря на все трудности гораздо больше позитивных моментов. Самое главное в студенческой жизни – это дружба. За этот год я обрела здесь хороших друзей. Еще очень радует, что в нашем университете можно сочетать и учебу, и возможность попробовать себя в самых разных сферах».

Инна Демидова

«Что я могу рассказать о своем первом курсе? Это то, что этот год был самым ярким в моей жизни. Еще на посвящении в студенты я понял, что моя жизнь полностью изменится, ведь дет-

ство кончилось, и теперь нужно думать о будущем самому. Сначала действительно было непривычно, так как в нашем университете процесс обучения очень сложный. Если в школе было достаточно внимательно слушать преподавателя, то здесь очень многое зависит только от тебя самого. Я никогда не забуду эти бессонные ночи за тестами, как мы с одногруппниками пили по 10 чашек кофе за ночь, как успокаивали друг друга перед экзаменом и делали вид, что совладаем с собой, а на самом деле еле держались на ногах из-за дрожи в коленях. Я очень рад, что попал в 5-ю группу I медфакультета, ведь здесь я встретил очень хороших и простых людей, которые всегда протянут руку помощи. У нас масса общих интересов, но в то же время мы все такие разные. Не было ни единой скучной пары, ни единого дня без улыбок, и даже перед самыми сложными занятиями мы умудрялись подшучивать друг над другом, за что я и обожаю свою группу».

«Самая первая ассоциация, которая возникает у меня при словосочетании «первый курс» – это ночь, кофе, желание уснуть даже на полу и поспать хотя бы пару часиков. Ведь учиться в медицинском университете – значит напрочь забыть об отдыхе и свободном времени. Никогда не забуду, как впервые увидела 200 тестов, которые надо было выучить на анатомию, тогда в голове было только: "За что мне все это?" и "Мама, заведи меня домой!". Как оказалось потом, это было еще немного. Гораздо хуже, когда на одну ночь тебе

Владислав Гарбуз

выпадало зубрить их 300–400 штук. Также помню первый поход в трупную. Безумно боялась упасть в обморок при виде трупа, но ничего, все прошло намного интересней, чем я ожидала. Любимым воспоминанием останется история о том, как моей соседке по комнате учитель анатомии дал настоящий череп для лучшего изучения, а она потом с ним в обнимку и спала. В общем, многое можно вспоминать, но некоторые вещи лучше не разглашать и оставлять в тайне, ради своей безопасности и безопасности своих друзей».

«Самая первая ассоциация, которая возникает у меня при словосочетании «первый курс» – это ночь, кофе, желание уснуть даже на полу и поспать хотя бы пару часиков. Ведь учиться в медицинском университете – значит напрочь забыть об отдыхе и свободном времени. Никогда не забуду, как впервые увидела 200 тестов, которые надо было выучить на анатомию, тогда в голове было только: "За что мне все это?" и "Мама, заведи меня домой!". Как оказалось потом, это было еще немного. Гораздо хуже, когда на одну ночь тебе

выпадало зубрить их 300–400 штук. Также помню первый поход в трупную. Безумно боялась упасть в обморок при виде трупа, но ничего, все прошло намного интересней, чем я ожидала. Любимым воспоминанием останется история о том, как моей соседке по комнате учитель анатомии дал настоящий череп для лучшего изучения, а она потом с ним в обнимку и спала. В общем, многое можно вспоминать, но некоторые вещи лучше не разглашать и оставлять в тайне, ради своей безопасности и безопасности своих друзей».

Екатерина Романчук

Статью подготовила студентка **Екатерина Таранец** (I медицинский факультет)

ТЕМАТИЧНА ЛЕКЦІЯ

ТЕРНИСТИЙ ШЛЯХ МЕДИЦИНИ

1 вересня в Харківському національному медичному університеті відбулася тематична лекція «Врачебная этика на страже достижений украинского общества», яка ознаменувала собою початок нового навчального року.

Доповідачем виступила директор зразкового музею історії ХНМУ Жаннета Перцева, яка розпочала свою доповідь з привітання першокурсників із початком їхнього навчання у найстарішій вищій медичній школі України та наголосила, що свої перші кроки на професії медика вступники роблять у знаменні для України дні – дні святкування 25-ї річниці незалежності нашої країни. Доповідач акцентувала увагу на особливому місці, яке повинно належати студентам-медикам у справі розвитку українського суспільства на сучасному етапі та навела приклади у вигляді цілої плеяди передових учених і лікарів-демократів, що навчалися і працювали у нашому виші протягом більш ніж двохсотлітньої історії університету.

етапі та навела приклади у вигляді цілої плеяди передових учених і лікарів-демократів, що навчалися і працювали у нашому виші протягом більш ніж двохсотлітньої історії університету.

У доповіді пролунали імена таких видатних лікарів, як В.Ф. Грубе, Л.Л. Гіршмана, М.П. Трінклера, В.Я. Данилевського, В.М. Шамова, Л.Т. Малої, В.І. Шаповала – тих, хто завжди намагався принести якомога більше користі для нашого міста та країни, тих, хто відкривав нові медичні заклади, брав активну участь у ліквідації епідемій, працював у шпиталях у часи війн і завжди був «...там де кипить котел життя».

Жаннета Миколаївна нагадала юним слухачам про ту велику відповідальність, яку вони беруть на себе, вступаючи на тернистий шлях медицини. Лікар має бути відданим справі, чуйним, терплячим та впевненим у своїх силах. Доповідач підкреслила, що найважливішою особливістю обраної ними професії є те, що лікар повинен навчатися протягом усього свого життя постійно удосконалюватися та йти у ногу з наукою. Разом із Жаннетою Миколаївною першокурсники ще раз згадали положення клятви, яку вони давали в перший день свого навчання: добре вчитися, бути відданими ідеалам гуманізму та високим вимогам лікарської професії, цінити працю викладачів.

Свою лекцію доповідач завершила словами французького письменника та історика Андре Моруа: «Завтра, як і сьогодні, будуть хворі. Завтра, як і сьогодні, будуть потрібні лікарі. Як і сьогодні, лікар збереже свій сан жерця, а разом з ним і свою страшну все зростаючу відповідальність... Завтра, як і сьогодні, людина у медичному халаті буде рятувати життя стражденному. І життя лікаря залишиться таким же, як і сьогодні, – тяжким, турботним, героїчним і піднесеним».

Олена Семененко, хранитель музейних фондів музею історії ХНМУ

СЛОВО ПЕРШОКУРСНИКА

Сьогодні ми вже гордо і впевнено кажемо: «Ми – студенти Харківського національного медичного університету». Здійснилася наша давня дитяча мрія – стати лікарями!

Найголовнішим у житті я завжди вважала бути порядною, вихованою людиною, що поважає такі поняття, як «гідність», «етика», «мораль» – усе те, що характеризує справжнього лікаря. І хто б, і що б там не говорив про те, що фраза про великий і

святий обов'язок рятувати людське життя є лише пишномовними словами, проте вона повністю відповідає моему духові та життєвим настановам.

Наталія Квітанова, I медичний факультет

Вважаю великим щастям, що я став студентом саме ХНМУ, що має більш як двохсотрічну історію.

У нашому місті багато вишів, але лише одиниці дають справді класичну освіту, перейняту традиціями поколінь, серед них – Харківський національний медичний університет. Мій вибір був обумовлений іще одним чинником: як патріот свого прекрасного міста не бачу жодних підстав здобувати освіту поза межами Харкова.

Кирило Вербецький, I медичний факультет

ПОЗВОЛЬТЕ ПРЕДСТАВИТЬСЯ

На посвящение в студенты мы пришли в хорошем настроении. Поступить было сложно, ведь конкурс в медицинский университет – один из самых высоких. Все, у кого были хорошие баллы – прошли. Мы сегодня пришли на этот торжественный праздник в большом волнении.

У меня в семье никто с медициной не связан, но профессию врача я выбрала осознанно, и за последние два года я окончательно убедилась в правильности своего выбора.

София Швид (Балаклея), III медицинский факультет

Я очень рада, что поступила именно в медицинский университет, очень хочу стать врачом. Я – из династии врачей и хочу продолжить ее. Надеюсь, что наш коллектив будет одной большой семьей, и мы в таком же составе через 6 лет будем находиться в этом зале, только уже умные, с дипломами и счастливые.

Лидия Моисеенко, IV медицинский факультет

Я пришла в боевом настроении, готова учиться и благодарна за предоставленную возможность получить профессию врача. Рада, что нахожусь здесь и уже познакомилась с хорошими людьми.

В роду у меня медиков не было, и я здесь как первооткрыватель. Хотя поначалу родные меня отговаривали, но я все-таки решительно настроена стать врачом. Специализацию пока еще не выбрала, но точно пойду на лечебный факультет, возможно, остановлюсь на патологической анатомии – там меньше нервов.

Анна Момот (Краснокутский р-н), II медицинский факультет

Я выбрал медицину, чтобы продолжить семейную династию врачей, а Харьковский национальный медицинский университет, потому что считаю его лучшим в нашем городе.

Вадим Грищенко, I медицинский факультет

Я выбрала этот университет, потому что люблю свой родной Харьков, а стоматологом хотела быть с детства, хотя в семье нет стоматологов.

Настроение праздничное, я очень довольна. Сложно было писать ВНО, но хорошие баллы позволили мне поступить на бюджет.

Юлия Маркевич, стоматологический факультет

Я выбрала Харьковский национальный медицинский университет, потому что это старейший медицинский вуз Украины. Стоматологом мечтала стать с 3 лет, когда меня впервые повели к зубному врачу и мне понравилось. Мне уже 17 лет, и эта мечта все еще со мной.

От учебы ожидаю положительных эмоций, хороших преподавателей и верных друзей.

Дарья Бобух, стоматологический факультет

ШЛЯХ ДО НЕЗАЛЕЖНОСТІ

СЕРПЕНЬ
В ІСТОРІЇ УКРАЇНИ

Цей місяць в історії нашого народу посідає особливе місце, оскільки саме в серпні відбулося багато важливих подій у справі досягнення державної незалежності України.

Буремні часи Визвольної війни під проводом Богдана Хмельницького. Після блискучих перемог над поляками під Жовтими водами та Корсунем війська гетьмана почали готуватися до визволення західноукраїнських земель. Назустріч українцям виступили головні польські сили. **10 серпня 1648 року** під Пилявцями відбулася знаменна битва, у якій Хмельницький наголову розбив вороже військо. Відступ поляків перетворився на панічну втечу. Був кинутий напризволяще обоз. Уся артилерія і великі запаси пороху залишилися козакам. Переможцям дісталися тисячі возів, 92 гармати та велика позолочена й обсіпана коштовним камінням гетьманська булава Заславського. Загальна вартість трофеїв перевищувала 7 млн злотих. Пилявецька битва мала велике воєнне та політичне значення, бо відкрила Хмельницькому шлях на захід. Фактично, Варшава в той час була беззахисною, боєздатних сил в короля практично не було, і українські війська дійшли аж до Замостя. Було укладено Зборівський договір, який започаткував процес відродження української державності.

Середина XIX століття. Західноукраїнські землі охоплені повстаннями селян проти панського свавілля. Уряд Австрійської імперії, наляканий антифеодальним рухом, змушений поступитися і **9 серпня 1849 року** скасовує кріпосне право у Північній Буковині. Хоча реформа була обмеженою, місцеве українське населення все ж отримало особисту волю та можливість самостійно обирати свій життєвий шлях.

Поразка української національної революції 1917–1920 рр. не зупинила діяльності українських патріотів в їх прагненнях до незалежності. **27 серпня 1920 року** було створено Українську військову організацію (УВС). Спочатку вона замислювалась як певний регіональний, галицький проект, який зумів об'єднати військових та цивільних різних політичних поглядів та переконань задля єдиної мети. Через деякий час до неї приєднався полковник Є. Коновалець, який у вдалий момент зрозумів перспективи організації й, очоливши її, надав їй нового поштовху в роботі, прищепив соборницьку ідею, намагався розширити діяльність організації на територію усіх українських земель й таким чином продовжив боротьбу за здобуття української державності. Саме на основі УВС у 1929 році було утворено Організацію українських націоналістів (ОУН), яка зробила величезний внесок у справу відновлення української держави.

Нарешті, **24 серпня 1991 року** тривалий етап досягнення незалежності України завершився ухваленням Верховною радою УРСР Акту про державну незалежність. Цього року ми святкуємо 25-у річницю цієї знаменної події і всім громадянам нашої країни необхідно пам'ятати, яку велику ціну заплатив український народ за цю перемогу.

Олексій Троценко,
старший викладач кафедри суспільних наук

З НОВИМ НАВЧАЛЬНИМ РОКОМ!

НАУКОВА БІБЛІОТЕКА
ЗАПРОШУЄ!

У вересні студенти масово отримують комплекти підручників у бібліотеці на черговий семестр. Удруге поспіль видача навчальної літератури першому курсу проведена напередодні навчального року – з 25 серпня, тому першокурсники мають змогу вже з 1 вересня прийти на навчання з підручниками. Така практика скорочує книговидачу студентам II–VI курсів.

На допомогу освітньому процесу та самостійній роботі в режимі 24/7 працюють сайт Наукової бібліотеки ХНМУ <http://libr.knmu.edu.ua/> та головний електронний архів університету – Репозитарій ХНМУ <http://repo.knmu.edu.ua/> (представляє навчально-методичні і наукові матеріали за авторством наших викладачів).

Орієнтуватися у великому обсязі навчальних матеріалів допомагають виставки літератури: «На допомогу студентам 1–3 курсів», «Стоматологія», «На допомогу самостійній роботі студентів», «Навчальні та навчально-методичні посібники – видані вченими ХНМУ», «Твоя майбутня професія», у Репозитарії ХНМУ розміщено анотований бібліографічний покажчик базових (національних) підручників, наявних у фонді бібліотеки; організації самостійної роботи у бібліотечних читальних залах допоможе «Путівник по Науковій бібліотеці», представлений на сайті Наукової бібліотеки, який працює на допомогу студенту та науковцю, надаючи доступ до надійних інформаційних ресурсів, як власної генерації, так і зовнішніх.

30 вересня суспільство відзначає Всеукраїнський день бібліотек. Наша бібліотека в цей день представляє читачам різноманітні заходи: виставки – навчальної літератури з фонду рідкісних та цінних видань, нових надходжень сучасної вітчизняної та зарубіжної літератури; огляди літератури; проведе акції «Читання з сюрпризом», «Подаруй бібліотеці книгу» та екскурсії по бібліотеці і ще багато чого цікавого.

Завітайте до нас!

МОЇ ЛЬВІВСЬКІ КАНІКУЛИ

ЖИТТЯ – ЦЕ РУХ

Сидіти вдома, коли навколо тебе такий цікавий світ – злочин. Не хотілось бути злочинцем, тим більше у свої останні канікули. Тож, пригоди, ми вирушаємо до вас!

Більше доби в дорозі, спека, потяги, пересадки, все це вже позаду, мрія здійснилася – я в Карпатах. Раніше гори я бачила лише здалеку. І ось, тепер вони переді мною. Ліс, чисте повітря, чорниці, малина, скали і каміння, неймовірні краєвиди одразу підкорили моє серце. Проте ідилія закінчилася дуже швидко: гори мали показати новачкам, хто тут господар. Потрошку почався невеличкий дощик, лагідний та тепленький, той, що цікаво спостерігати, ховаючись під широкими лапами смерек. Гори дихали: полонини заповнив туман, але милуватись красою нам залишалось не довго,

дощик перетворився на зливу. Чи бачили ви коли-небудь, як єдина дорога перетворюється на бурхливий потік, а ви знаходитеся на маківці гори і навколо стіна води? Скажу відверто, це страшно. Страшно і цікаво. Логічна думка, що дорога кудись виведе, не підвела. Ми знайшли цивілізацію, хоч і кілометрів за 10 від міста, проте гудки машин на трасі лунали як переможний марш. Промоклі, голодні й налякані ми закінчували перший день в Карпатах.

На другий день ми вирішили насолодитися генієм сучасної інженерії та техніки і вирушили до найвідомішого гірськолижного курорту України – Буковель. Півтори години автобусом майже не помітні, бо навкруги краса: гори, садиби, копички, каплиці – всюди кипить життя. Каюся, до підйомника дісталися не одразу ж, бо як наша людина розмірковує: де найбільша черга – там і повинно бути найбільш цікаво. Проте ж туристський досвід виявився замалім: найбільша черга була до їдальні. Посміялись самі з себе та, нарешті, застрибули на підйомник. Підіймалися під музику коров'ячих колокольців, мабуть, це саме ті корови, що дають альпійське молоко для «Мілки». Не буду розповідати, що там було на верхівці, бо на деякий час ми випали з цієї реальності. Мої легені досі не можуть забути відчуття, як кисень вливається в них. Скажу тільки, що задивлялись красою рідної країни ми втрох: місцевий «обережно, злий пес» відчув, що я скучила за своїми кудлатими, і вирішив скласти компанію під час прогулянки.

Повернулися на базу. А що ж там Яремче? Спочатку не могла зрозуміти, чому саме сюди їдуть люди відпочивати. Курортне життя після 18-ї години тут майже завмирає, але починається дещо інше. Якщо пройти вулицею вниз до річки Прут, можна побачити не тільки мальовничі садиби. Ось галявиною бродить

лелека, чие гніздо розташоване прямо на головній вулиці. Напевно, шукає щось смачненьке для трьох діточок (а може відпочиває від сімейних турбот на самоті?). Спускаємося далі. Річка тече (хоча тече – то не про таке – проносить свої води) під горою. Колиш тут був обвал, утворилася така цікава картина: частина скелі здається паркетною підлогою. На березі можна сидіти довго-довго, відпочивати душею. Поки ми насолоджувались краєвидом, у нас з'явилися сусіди. Потихеньку зібралася зграйка черниць, трошки подалі всілась компанія підлітків, з іншого боку – закохана парочка. І кожен у рокоті води чув щось своє.

День третій. Невеличкий, затишний Івано-Франківськ, як з любов'ю називають місцеві – Франкі. Два роки тому для мене це місто відкривали мої друзі, а тепер я сама вже із впевненим виглядом розповідала про центральні вулички (не без допомоги пана Гугла, але це не головне). Про Франківськ залишились найкращі спогади, бо саме тут знайшли свої обриси й смаки загадкових слова «бограч» і «банюш». Усе-таки вміють нагодувати на Західній Україні. Додому ми їхали електричкою вже пізно вночі.

Отже, день четвертий, він же і останній у цій маленькій подорожі. Душа потребувала якогось дива. Виявилось, таке диво дійсно є, і воно зовсім поруч. Чотири пересадки, декілька цікавих знайомиств, і ось ми на місці, вже майже чутно, як клопоче справжнісінький водоспад. Вода гірська, дуже холодна і чиста. Стриматися і не походити цим «кришталем» було практично неможливо. Серйозні дяді й тьоті дивились із подивом, а діти – із заздрістю і бажанням повторити подвиг. Відчуття? От якщо колись ходили взимку по снігу, то це дуже схоже. Шлях додому ми вирішили пройти пішки. Гріх було відмовлятися від прогулянки уздовж річок, водоспадів, лісової малини... Ну й, оскільки справа була саме напередодні свята Івана Купала, обов'язково треба було пошукати цвіт папороті. Скоріш за все зарано почали, бо інакше знайшли б точно.

Потяг додому гудів якось дуже невпевнено і сумно, мабуть, відчував, що забирати нас у Харків не треба. І тільки найсмачніша львівська кава і найсолідніші львівські плячки змогли трошки підняти настрій, але, що я вам скажу – найприємнішим у цій подорожі було саме повернення додому! А чому? Тому що приїхавши в рідне місто, я зрозуміла, наскільки неймовірно хочу назад. Життя – це рух, тому за два дні батьки проводжали мене вже в нову подорож Карпатами.

Дар'я Кузнєцова, лікар-інтерн

ОСТОРОЖНО, ХАРЬКОВЧАНЕ!

«МЫ НАЧИНАЕМ КВН!»

Наверное, всем знакома эта мелодия, ассоциирующаяся у нас со смехом, остроумными шутками и хорошим настроением. Экзамены позади, практика впереди... но есть небольшой перерыв! А когда же, если не летом, начать веселое, доброе и позитивное путешествие, да еще и вместе с КВНом? Именно так и поступила сборная команда КВН ХНМУ «Осторожно, харьковчане!».

Ассоциация «КВН Украины» в очередной раз выступила нашим путеводителем и специально ко дню молодежи и дню Конституции Украины с 24 по 30 июня провела арт-акцию «Молодь проти ненависті» в городах Бердянск, Мариуполь, Святогорск.

Со всей страны съехались старые приятели, а для кого-то и новые друзья-КВНщики, чтобы в очередной раз доказать, что у нас самая модная, веселая и добрая молодежь. Преодолевая долгие переезды, порой не выспавшись, меняя то главную площадь города, то дом культуры, то детский лагерь мы встречали каждый фестивальныи день с энтузиазмом. Команды без соперничества дарили людям море шуток, улыбок и отличного настроения. Трудности «гастролей» оказались мелочью по сравнению с тем зарядом позитива, которые ребята получили от зрителей!

«Осторожно, харьковчане!» вернулась в родной университет с приличным бонусом в виде официального приглашения сборной ХНМУ на XXIII Всеукраинский фестиваль команд КВН «Країна Веселого Народу», который пройдет в Одессе.

*Сергей Пономарев,
капитан команды*

ПІДГОТОВЧЕ ВІДДІЛЕННЯ ДЛЯ ІНОЗЕМЦІВ

ВЧИМОСЯ, ДОСЛІДЖУЄМО, РОЗВАЖАЄМОСЯ!

31 серпня у конференц-залі ХНМУ за участі проректора з науково-педагогічної роботи Володимира Марковського, завідувача підготовчого відділення для іноземних громадян Олега Марущенка були урочисто вручені свідоцтва про закінчення підготовчого відділення для іноземних громадян. 157 іноземців тут проходили тогоріч навчання, і це – абсолютний рекорд! Як і кількість тих, хто успішно пройшов повний курс з усіх 7 дисциплін, отримавши свідоцтво державного зразка – 48 осіб! Семи «круглим відмінникам» були вручені подяки їхнім батькам за достойне виховання дітей, а найуспішнішим опанувачам мови, біології та хімії – грамоти.

Проте не тільки нелегким навчанням відоме наше підготовче відділення: тут слухачі роблять перші кроки в науці, знайомляться з українськими традиціями та... розважаються!

Найкращі «молоді науковці» підготовчого відділення представляли університет у 5 науково-практичних конференціях на базі вишів Харкова: НФаУ («Путь в науку: первые шаги»), НАУ «ХАІ» («Інтеграція студентів-іноземців у соціокультурний та науково-освітній простір української системи вищої освіти»), ФМО «НТУ «ХП» (Міжвузівська науково-практична конференція іноземних студентів підготовчих факультетів), ХНТУРЕ («Радіоелектроніка та молодь у XXI сторіччі») та ХНУБА («Діалог культур як засіб пізнання світу, шлях до взаєморозуміння»). Усюди наших слухачів дуже гарно приймали, ораторів було нагороджено дипломами, а тези доповідей увійшли до спеціальних наукових збірок. У своїх виступах наші слухачі розповідали про дослідження фізичних явищ, математичних знаків, порівнювали позначення інтернет-термінів у різних мовах, розповідали про свою батьківщину та аналізували життя людей, що багато часу проводять у Всесвітній мережі тощо.

Одна з важливих задач, що стоїть на довузівській підготовці іноземців – познайомити молодь з різних країн з нашими традиціями і святами, показати красу Харкова. З цією метою проводяться аудиторні заняття та позааудиторні заходи. І ось як це було минулого навчального року...

Слухачі розповіли про звичаї та особливості святкування **Нового року** в своїх країнах, разом зробили новорічну стіннівку з добри-

ми побажаннями один одному та викладачам, навчилися власними руками робити ялинкові іграшки й навіть спробували покататись на ковзанах. А це, як неважко уявити, було для них дуже незвично і весело!

До **Дня святого Валентина** було виготовлено фотографії-«валентинки», а до **Міжнародного жіночого дня** (з підручних засобів) – букети квітів, на пелюстках яких слухачі написали поздоровлення жінкам та добрі слова про них (що самі знайшли та обрали) різними мовами. Ці букети довго прикрашали двері наших аудиторій!

А потім настав час **першоквітневого** квесту. Кожна аудиторія перетворилася на окрему територію, господиня якої (викладач у незвичному обліку) пропонувала гостям виконати неочікувані завдання. Наші слухачі співали пісні рідною мовою та танцювали національні танці, складалі картину з окремих фрагментів, виконували вправи на координацію, відгадували загадки, малювали... А після цього отримували нагороди!

День вишиванки ми поєднали з Днем національного костюму. Слухачі мали можливість подивитись підготовлену виставку вишиванок, послухати розповідь про український національний костюм та традиції, що відображені в ньому; створити власні фотографії та плакати із зображенням національних костюмів своєї країни; взяти участь у конкурсі «Фото у вишиванці-2016» (за результатами якого слухачка Шіба Бетхусіле отримала диплом переможця в номінації «Діалог культур»). Також був проведений показ національних костюмів («марш-парад»), який надовго запам'ятався усім!

А скільки радощів, переживань, розмов викликав чемпіонат серед слухачів підготовчого відділення з міні-футболу! Та як цікаво було подивитись «хімічне шоу» й побувати в «Ландау-центрі»! А яке враження справили незвичні скульптури та пам'ятники (зокрема, пам'ятник монеті), просто красиві та цікаві місця нашого міста!

Переважна більшість «учорашніх» продовжить свій шлях у ХНМУ, вступаючи на І курс. Побажаємо їм нових захопливих вражень уже в студентському житті!

Тетяна Журавльова, Олег Марущенко, Клавдія Сереброва

ПРЕДУПРЕДИТЬ, СПАСТИ, ПОМОЧЬ

Что делать, если вы заблудились в лесу?

1. Не паникуйте, остановитесь и подумайте – откуда вы пришли, не слышно ли криков, шума машин, лая собак. Выйти к людям помогают различные звуки: работающий трактор (слышно за 3–4 км), собачий лай (2–3 км), проходящий поезд (до 10 км).

2. Если есть возможность, немедленно свяжитесь со специалистами Единой службы спасения по телефону: 112 или 01 (звонок бесплатны).

3. Если точно знаете, что вас будут искать – оставайтесь на месте, разведите костер, пойте песни – по дыму и голосу найти человека легко.

4. Собираясь ночевать, сделайте постель из лапника, костер желательно поддерживать всю ночь, для этого киньте туда пару толстых веток.

5. Если ищете дорогу сами, старайтесь не петлять, ориентируйтесь по солнцу. Хорошо, если удалось выйти на линию электропередач, железную дорогу, газопровод, реку – идя вдоль этих объектов, всегда выйдете к людям, пусть и не там, где предполагали.

6. Подавать звуковые сигналы можно ударами палки о деревья, звук от них далеко расходится по лесу.

7. При необходимости можно ориентироваться по сторонам света без компаса. Так, кора березы и сосны на северной стороне темнее, чем на южной, а стволы деревьев, камни, выступы скал гуще покрыты мхом и лишайниками. Смоляные капли на стволах хвойных деревьев выделяются с северной стороны менее обильно, чем с южной. Все эти признаки бывают отчетливо выражены у отдельно стоящего дерева на поляне или опушке.

Прежде чем разводить огонь, следует принять все меры для предупреждения лесного пожара. Это особенно важно в сухое, жаркое время года.

Отсутствие воды в течение суток отрицательно сказывается на моральном состоянии человека, снижает его боеспособность, волевые качества, вызывает быструю утомляемость. При ограниченных запасах воды важно снизить потоотделение. Этого можно достигнуть, защитив себя от солнца с помощью тента, ограничив физическую нагрузку в жаркое время суток, увлажнив одежду и т.д.

Воду из ключей и родников, горных и лесных речек и ручьев можно пить сырой, а из стоячих или слабопроточных водоемов следует сперва очистить от примесей и обеззаразить. Для очистки легко изготовить простейшие фильтры из нескольких слоев ткани или из пустой консервной банки, пробив в доннышке 3–4 небольших отверстия, а затем заполнить песком. Самый надежный способ обеззараживания воды – кипячение. В случае отсутствия посуды для кипячения подойдет примитивный короб из куска березовой коры при условии, что пламя будет касаться только той части, что наполнена водой. Можно вскипятить воду, опустив деревянными щипцами в берестяной короб нагретые камни.

Человеку, оказавшемуся в условиях автономного существования, надо предпринимать самые энергичные меры для обеспечения себя питанием с помощью сбора съедобных дикорастущих растений, рыбалки, охоты и использовать все, что дает природа.

**Н.М. Волошук, начальник службы ГЗ университета,
Б.Н. Бодник, мастер производственного обучения
курсов гражданской защиты г. Харькова**

ВІТАЄМО ЮВІЛЯРІВ!

У липні свій ювілей відсвяткували: професор кафедри пропедевтики внутрішньої медицини №2 та медсестринства **Тетяна Васи́лівна Безді́тко**, асистент кафедри медицини невідкладних станів, анестезіології та інтенсивної терапії **Микола Денисович Бітчук**, сторож господарчого відділу **Олександр Анатолійович Бобровський**, лаборант кафедри медичної та біологічної фізики і медичної інформатики **Олена Георгіївна Буряк**, асистент кафедри хірургії №3 **Костянтин Олександрович Вандер**, професор кафедри соціальної медицини, організації та економіки охорони здоров'я **Ніна Олександрівна Галічева**, асистент кафедри стоматології дитячого віку, дитячої щелепно-лицевої хірургії та імплантології **Наталія Володимирівна Голік**, доцент кафедри філософії **Леонід Олександрович Гончаренко**, завідувач кафедри медицини катастроф та військової медицини **Сергій Григорович Демянник**, ст. лаборант кафедри оториноларингології **Алла Васи́лівна Дзиза**, лаборант кафедри медичної біології **Світлана Анатоліївна Дузькрятченко**, доцент кафедри пропедевтики внутрішньої медицини №2 та медсестринства **Галина Володимирівна Єрьоменко**, доцент кафедри хірургії №1 **Дмитро Станіславович Єфімов**, прибиральник службових приміщень УСЦ **Вікторія Зотиківна Захар'ян**, провідний економіст планово-фінансового відділу **Тетяна Федорівна Золотарьова**, доцент кафедри педіатрії №2 **Валентин Якович Казанов**, комендант господарчого відділу **Світлана Георгіївна Касьяненко**, прибиральник службових приміщень господарчого відділу **Ольга Володимирівна Ковбасюк**, завідувач кафедри психіатрії, наркології та медичної психології **Ганна Михайлівна Кожина**, лаборант кафедри акушерства та гінекології №2 **Валентина Іванівна Козлова**, ст. лаборант кафедри дитячих інфекційних хвороб **Ніна Миколаївна Колісник**, ст. диспетчер деканату 3-го медичного факультету **Галина Опанасівна Косточка**, асистент кафедри мікробіології, вірусології та імунології **Олена Васи́лівна Коцар**, паспортист відділу з набору іноземних громадян та паспортно-візової роботи **Наталія Аркадіївна Кусакіна**, ст. викладач біології підготовчого відділення для іноземних громадян **Марина Миколаївна Левіна**, слюсар з обслуговування теплових мереж служби по організації, експлуатації та ремонту будівель, споруд та комунікацій **Віктор Дмитрович Малєєв**, бібліотекар сектору абонементів навчальної літератури Наукової бібліотеки **Лариса Вікторівна Малихіна**, лаборант кафедри мовної підготовки іноземних громадян **Ольга Петрівна Медведєва**, професор кафедри психіатрії, наркології та медичної психології **Тетяна Петрівна Мозгова**, доцент кафедри педіатрії №1 та неонатології **Георгій Рафікович Муратов**, асистент кафедри акушерства та гінекології №1 **Людмила Олександрівна Нагута**, доцент кафедри патологічної анатомії **Ольга Володимирівна Наумова**, ст. інспектор підготовчих курсів **Ірина Олегівна Негадова**, начальник редакційно-видавничого відділу **Олексій Іванович Осьмачко**, завідувач кафедри загальної практики – сімейної медицини та внутрішніх хвороб **Людмила Михайлівна Пасієвській**, доцент кафедри іноземних мов **Ольга Борисівна Петрова**, асистент кафедри анатомії людини **Ірина Вікторівна Пешенко**, асистент кафедри анатомії людини **Юлія Олександрівна Рикова**, асистент кафедри внутрішньої медицини №2 і клінічної імунології та алергології **Петро Іванович Ринчак**, асистент кафедри гігієни та екології №2 **Наталія Васи́лівна Семенова**, електрогазозварник будівельної групи **Петро Захарович Сіняєв**, асистент кафедри ортопедичної стоматології **Микола Васильович Сохань**, доцент кафедри психіатрії, наркології та медичної психології **Ірина Миколаївна Стрельнікова**, завідувач кафедри акушерства, гінекології та дитячої гінекології **Ірина Олексіївна Тучкіна**, асистент кафедри педіатрії №1 та неонатології **Оксана Миколаївна Цюра**, доцент кафедри пропедевтики внутрішньої медицини №2 та медсестринства **Інгеборг Олександрівна Чернякова**.

У серпні свій ювілей відсвяткували: лаборант кафедри медицини катастроф та військової медицини **Вікторія Олександрівна Базалеєва**, сторож господарчого відділу **Юрій Іванович Великий**, прибиральник службових приміщень господарчого відділу **Алла Семенівна Голощапова**, асистент кафедри медичної та біологічної фізики і медичної

інформатики **Світлана Семенівна Гранкіна**, асистент кафедри хірургічної стоматології та щелепно-лицевої хірургії **Олександр Олександрович Давидов**, асистент кафедри хірургії №1 **Денис Олександрович Євтушенко**, асистент кафедри загальної хірургії №2 **Дмитро Васильович Євтушенко**, професор кафедри біологічної хімії **Віктор Іванович Жуков**, ст. лаборант кафедри гістології, цитології та ембріології **Катерина Ігорівна Зозуля**, доцент кафедри судової медицини, медичного правознавства **Петро Анатолійович Каплуновський**, доцент кафедри фізіології **Ірина Станіславівна Кармазіна**, доцент кафедри внутрішньої медицини №1 **Микола Іванович Кліменко**, прибиральник службових приміщень учбово-лабораторного корпусу **Валентина Володимирівна Ключко**, доцент кафедри іноземних мов **Ірина Кирилівна Козка**, лаборант кафедри пропедевтики педіатрії №1 **Світлана Володимирівна Кошелева**, доцент кафедри стоматології дитячого віку, дитячої щелепно-лицевої хірургії та імплантології **Вікторія Вадимівна Кузіна**, завідувач від. ортопедичної стоматології УСЦ **Валентина Федорівна Лавриненко**, ст. викладач кафедри фізичної реабілітації та спортивної медицини з курсом фізичного виховання та здоров'я **Світлана Васи́лівна Лапко**, асистент кафедри судової медицини, медичного правознавства **Павло Олександрович Леонтєв**, доцент кафедри анатомії людини **Марина Вікторівна Лупир**, лікар-стоматолог-терапевт від. терапевтичної стоматології УСЦ **Віра Петрівна Марченко**, сторож господарчого відділу **Микола Іванович Маслій**, завідувач кафедри мікробіології, вірусології та імунології **Валерій Володимирович Мінухін**, доцент кафедри інфекційних хвороб **Олена Іванівна Могиленець**, лаборант кафедри ортопедичної стоматології **Наталія Володимирівна Мухіна**, доцент кафедри медицини невідкладних станів, анестезіології та інтенсивної терапії **Віктор Олександрович Науменко**, асистент кафедри психіатрії, наркології та медичної психології **Оксана Богданівна Платинюк**, доцент кафедри гістології, цитології та ембріології **Світлана Васи́лівна Рихлік**, асистент кафедри загальної хірургії №2 **Ігор Юрійович Роба́к**, завідувач відділу інформаційних технологій та комп'ютерного забезпечення наукової бібліотеки **Оксана Анатоліївна Русанова**, ст. викладач кафедри медицини катастроф та військової медицини **Андрій Олександрович Сідорук**, доцент кафедри стоматології **Тетяна Вікторівна Томіліна**, прибиральник службових приміщень УСЦ **Людмила Юрївна Фесенко**, двірник господарчого відділу **Тетяна Миколаївна Челомбітько**, завідувач кафедри фтизіатрії та пульмонології **Ольга Станіславівна Шевченко**, асистент кафедри медичної та біологічної фізики і медичної інформатики **Ірина Вікторівна Шу́ба**, доцент кафедри хірургії №1 **Валерій Іванович Щербаков**, сторож гуртожитку №3 **Еліна Костянтинівна Юкальчук**, доцент кафедри хірургії №3 **Андрій Іванович Ягнюк**.

У вересні свій ювілей святкують: ст. викладач кафедри анатомії людини **Леся Миколаївна Бабій**, сторож господарчого відділу **Віра Єфремівна Грищенко**, слюсар-сантехнік УСЦ **Віктор Іванович Дугін**, завідувач кафедри внутрішньої медицини №3 **Лариса Володимирівна Журавльова**, доцент кафедри фізичної реабілітації та спортивної медицини з курсом фізичного виховання та здоров'я **Михайло Петрович Кириченко**, викладач кафедри української мови, основ психології та педагогіки **Інна Іванівна Кулікова**, доцент кафедри анатомії людини **Анатолій Семенович Куліш**, ст. викладач кафедри фізичної реабілітації та спортивної медицини з курсом фізичного виховання та здоров'я **Ольга Вячеславівна Ленська**, доцент кафедри загальної практики – сімейної медицини та внутрішніх хвороб **Наталія Віталіївна Малик**, ст. лаборант кафедри хірургії №2 **Ольга Олександрівна Мінухіна**, доцент кафедри офтальмології **Аліна Валеріївна Пахомова**, ст. лаборант кафедри внутрішньої медицини №2 і клінічної імунології та алергології **Юлія Вадимівна Токаренко**, головний бібліотекар відділу наукової обробки документів і організації каталогів наукової бібліотеки **Олена Олексіївна Ширяєва**, асистент кафедри анатомії людини **Андрій Олександрович Шмаргальов**, викладач кафедри мовної підготовки іноземних громадян **Ольга Едуардівна Шубладзе**.

КОЛОНКА БЛОГЕРА

СОВЕТЫ ИНТЕРНАМ

Сфоткались в мантиях и в шапках с кисточками? Протрезвели после выпускного? Лично мы протрезвели после выпускного своей интернатуры лет двадцать с лишним назад. И потому на правах старожилов медицины – несколько советов для вас.

1. Болезни даны человечеству навсегда. Профессия врача – тоже навсегда. За полстолетия появятся и исчезнут десятки профессий. Время, потраченное на обучение медицинской профессии – это надежная инвестиция.

2. Покупайте хорошие медицинские книги. Книги – еще одна надежная инвестиция. С самыми высокими дивидендами.

3. Работайте честно. Обследуйте и лечите ради пользы пациента, а не для собственной выгоды.

Честность врача не приносит быстрых дивидендов, но хорошо оплачивается со временем.

4. Нечестная работа приносит небольшой и короткий доход и приводит к полной потере профессионального доверия в перспективе.

5. Учите английский. Читайте профессиональную литературу на английском. Ищите информацию в гугле, паб-меде, медлайне и на профильных англоязычных сайтах. Все без исключения русскоязычные ресурсы информационно безнадежно запаздывают.

6. Посещайте лекции, интенсивы, воркшопы, фэллоушипы, кадавер-курсы, фантом-курсы, симулятор-курсы, конгрессы, конференции, вебинары, а также тренинги коммуникаций. Стажируйтесь за рубежом. Выбирайте отель подешевле, а курс подороже.

7. Анализируйте результаты своей работы и публикуйте их. Любой профессиональный опыт важен и достоин публикации.

8. Ошибки неизбежны. Анализируйте свои ошибки. Именно этот опыт, к сожалению, самый ценный.

9. Пишите диссертацию. Пишите сами. Научная работа увлекательна сама по себе и высоко поднимает вас над... вами же – прежними.

10. Научное звание даст право преподавать. Преподавание – это драйв и рост. Через какое-то время преподавание может стать прибыльным. Остальные эффекты научной работы не столь важны: формальная научная степень не дает явного конкурентного преимущества в клинике.

11. Вы встретите много хороших людей на своем профессиональном пути. Эти люди будут вашими учителями. Медицина – это стена, а учителя и ученики – ее кирпичики. Не предавайте своих учителей.

12. Опытные медики говорят, что основа успеха в медицине – природная харизма врача и навыки коммуникаций. Относитесь к пациентам с искренней симпатией, общайтесь позитивно. Никогда не хвастайте. О том, что вы классный врач, пациент должен узнать не от вас, а от другого пациента.

13. Но и не скромничайте. Дипломы о вашем дополнительном обучении – это хорошая реклама и знак качества. Вешайте сертификаты на стены кабинетов и на страницы ваших сайтов. Это хороший тон.

14. И да, поработав немного, сделайте себе сайт.

15. В первые годы работайте сверхурочно. На двух работах, на трех. Берите дополнительные дежурства и оставайтесь овертайм. Несколько лет такого режима – и опыт у вас в кармане.

16. Уважайте коллег. Любой коллега имеет такой же диплом врача, что и вы, у него есть пациенты, которые ему доверяют.

17. О том, что вы лучше других, должна говорить полная запись к вам на прием, плотный рабочий график и непрерывно звонящий телефон, а не публичная критика коллеги. Плохо отзываться о других врачах – это плохой тон.

Помните: врачи – это элита. Так было всегда и так должно быть. Любите работу, и успех неизбежен.

Инеcса Сафонова

СПРАВКА

Инеcса Николаевна Сафонова – кандидат медицинских наук, доцент, врач высшей категории, в 1994 году окончила Харьковский государственный медицинский университет. На данный момент – доцент кафедры ультразвуковой диагностики ХМАПО, врач отделения УЗД Центра экстренной медицинской помощи и медицины катастроф с региональным перинатальным центром, блогер.

СЛОВО ВЫПУСКНИКА

КАК ОДНО МГНОВЕНИЕ...

Мы еще, наверное, до конца не понимаем, что студенческая жизнь закончилась. Сейчас у нас праздник, мы веселимся и фотографируемся, но завтра мы действительно ощутим, что прошло шесть лет и пора приступать к

трудовым будням. Сегодня улыбки и цветы, а завтра будут мысли и идеи, и мы станем теми, кем стремились стать – дипломированными специалистами.

Абитуриентам хочу пожелать идти к своей цели. Если есть стремление, то любые преграды растут на пути идущего.

Денис Глошко, I медицинский факультет

Я безмерно благодарна университетским педагогам, которые мне запомнились строгими, требовательными, но добрыми и терпеливыми. Главная задача преподавателя – вызвать интерес к своему предмету.

Абитуриентам желаю терпения. Если поступили, то идите до конца, не сомневайтесь и не жалейте. Профессия врача очень благородная, а задача молодого поколения врачей – поднять медицинское обслуживание населения на более высокий уровень.

Ксения Скибина, II медицинский факультет

Я начинал учиться в Донецком национальном медицинском университете, а стал выпускником Харьковского медицинского, в силу сложившихся обстоятельств на Востоке страны. ХНМУ – очень хороший университет, большой и солидный. В нашей группе царил теплая атмосфера, все сразу стали друзьями и морально поддерживали друг друга.

Низар Керпач (Донецк), II медицинский факультет

Сегодня волнительный день для всех выпускников – шесть лет напряженной учебы позади. Очень не хочется уезжать из Харькова, который стал для меня родным. В моей студенческой жизни были сложные времена, когда хотелось все бросить, но сейчас каждый такой момент вспоминается с умилением. Хотелось бы еще раз все это пережить, и прочувствовать, хотя бы еще немного побыть студенткой. Я прикипела душой к университету и одногруппникам, ведь они самые лучшие. Надеюсь, мы и дальше будем встречаться в стенах alma mater.

Абитуриентам хочу пожелать терпения, сил и все делать вовремя! Еще хочу посоветовать отмечать все праздники в Харькове, не сидеть дома или в общежитии, выходить в город и участвовать во всех событиях.

Вероника Рыбак (Одесса), III медицинский факультет

Время прошло очень быстро, шесть лет пролетели, как одно мгновение. Казалось, только поступил на первый курс, не успел оглянуться – а ты уже выпускник. Поэтому эмоции зашкаливают, много позитива и слов благодарности в адрес профессорско-преподавательского состава университета и сотрудников нашего деканата.

Абитуриентам хочется сказать, что в медицинский университет должны идти сознательные люди, это ответственная профессия, и только серьезный человек может добиться успеха в стенах этого университета и на поприще врача.

Антонина Бережная, IV медицинский факультет

Хочу выразить слова благодарности нашим любимым преподавателям: Светлане Генриховне Шафоростовой (кафедра языковой подготовки иностранных граждан), Наталье Николаевне Котовщицкой (кафедра внутренней медицины № 1), Ольге Валентиновне Юрковой (кафедра акушерства и гинекологии № 1), а также декану Дмитрию Игоревичу Маракушину и всем сотрудникам деканата. Низкий поклон родителям, которые выучили нас и помогли пережить все беды и трудности!

Абитуриентам желаю удачи!

Азиза Халилова (Турция),

V факультет по подготовке иностранных студентов

У ЦЕНТРИ УВАГИ

ЦЕРГОВИЙ ЗОЛОТИЙ ВНЕСОК ДО СКАРБНИЦІ ДЕРЖАВНОЇ МЕДИЦИНИ

24 червня в Харківському національному академічному театрі опери та балету ім. М.В. Лисенка відбулася урочиста церемонія випуску лікарів Харківського національного медичного університету 2016 року. Для випускників медичного вишу – це останній день студентського життя і разом з тим перший день офіційного визнання фахівцями.

Святковий вечір з нагоди випуску лікарів відкрив ректор Харківського національного медичного університету Володимир Лісовий, який зазначив, що сьогодні у великій родині медиків Слобожанщини визначне свято – їх ряди поповнюються новими спеціалістами, що працюватимуть лікарями у всіх кутках нашої країни, а також за її межами. «У медичному університеті немає заочної та вечірньої форми навчання, а є лише навчання з ранку й до вечора. І тепер цей складний марафон добіг кінця – ви стали випускниками найстарішої медичної школи України», – наголосив Володимир Миколайович.

На церемонію вручення дипломів завітали почесні гості, які щиро привітали випускників зі святом. Перший заступник голови Харківської облдержадміністрації Юлія Світлична за дорученням голови області Ігоря Райніна та від себе особисто поздоровила молодих фахівців з довгоочікуваною урочистою подією. «Сьогодні ви не тільки отримуєте дипломи, а ще й будете складати клятву. Бажаю вам ніколи не забути слова цієї клятви та пронести її через усе своє життя, – підкреслила Юлія Олександрівна. Адже медичний працівник – це не ремесло, це покликання. Ви самі обрали цю професію, стали на шлях служіння народу та рятування життів».

У своєму зверненні до випускників заступник голови Харківської міської ради Світлана Горбунова-Рубан наголосила: «Розпочинається головний етап вашого життя, коли оцінки вам ставитимуть пацієнти. І якщо людина попросить у вас допомоги – це означатиме, що ви справжній лікар, адже ця людина вірить вам. Будьте мужні, сильні духом, любіть людей, несіть милосердя, і тоді кожен з вас стане визнаним і затребуваним лікарем».

І ось настала важлива мить, коли нова когорта медиків склала почесну клятву лікаря, яку ще в IV столітті до нашої ери впровадив Гіппократ. Він висловив у цій клятві сутність великої лікарської професії: «Немає для людства науки більш важливої, ніж медицина».

Хвилюючим моментом стало вручення дипломів з відзнакою. Випускники-відмінники зібралися на сцені, дипломи їм вручали Володимир Лісовий та Юлія Світлична. Поруч із відмінниками на сцені для урочистого вручення дипломів стали й представники молодого патріотичного руху. Юлія Олександрівна подякувала викладачам за те, що вони кожного року поповнюють державну скарбницю новим «золотим внеском». Цього року це 23 лікарів-відмінників та 5 медиків-волонтерів, відзначених на державному рівні за активну громадську діяльність.

Для кожного лікаря велика честь бути частиною медичної науки. Клятва Гіппократа пройшла червоною ниткою через багатовікову історію розвитку медицини, освітлюючи своєю мудрістю і гуманізмом правильний шлях розвитку медичної науки. Сьогодні медицина значно змінила своє обличчя, синтезувавши досягнення людства в інших сферах, набула нових можливостей. Проте Гіппократова сутність медицини залишилася незмінною.

Довідка. За 210-річну історію Харківського медичного університету випущено понад 67 тис. фахівців, з яких 6,5 тис. – це громадяни іноземних держав. Перший випуск відбувся у 1816 р. Цього року в університеті 201-й випуск.

У 2016 році медичний виш випустив 1070 фахівців за спеціальностями: «Лікувальна справа», «Педіатрія», «Медико-профілактична справа», «Стоматологія».

З числа випускників: 23 – відмінники навчання, 534 – студенти факультетів з підготовки іноземних громадян з 37 країн світу.

Олександра Анциферова,
редактор з інформаційного дизайну

60 ЛЕТ СПУСТЯ...

ВЕРНОСТЬ ТРАДИЦИЯМ

24 июня в музее истории университета состоялась традиционная встреча выпускников Харьковского медицинского института 1956 года.

В тот год их – молодых врачей – было 450: терапевтов, педиатров, гигиенистов. Они разъехались в разные концы страны, тогда еще СССР, но через каждые 5 лет собирались на встречи в родном институте:

отчитывались о работе, рассказывали о жизни, вспоминали студенческие годы.

Их курс дал стране 10 профессоров и докторов наук, 20 кандидатов, много ведущих специалистов в разных областях практического здравоохранения. Отдельные из них стали педагогами, общественными деятелями, но все они самоотверженно трудились

на благо народа. Однако годы берут свое, и на 60-летие выпуска смогли прийти лишь 6 человек. Но что это за люди! Нина Александровна Галичева и Людмила Трофимовна Киричек – профессора, преподаватели нашего университета (Людмила Трофимовна преподает и сегодня). Юлиан Тодосевич Киношенко – доктор медицинских наук, в прошлом директор НИИ медицинской радиологии им. С.П. Григорьева. Елена Серафимовна Чугаенко и Екатерина Григорьевна Литарова работали ранее участковыми педиатрами. Матрена Антоновна Пшеничная – в прошлом заведующая детским отделением ОКБ, областной нефролог г. Сумы, а врач-эндокринолог Ирина Семеновна Маркова работала в Харькове.

Випускники сохранили добрую память о родном институте, сердечную благодарность коллективу преподавателей и остались верны великому братству однокурсников. От имени ректората собравшихся поздравил проректор по научно-педагогической работе Иван Летик и вручил каждому в подарок книгу воспоминаний «Історія в історіях». Коллектив университета желает выпускникам здоровья, долгих лет спокойной и бодрой жизни.

Жаннета Перцева, директор музея истории ХНМУ

ПІДСУМКИ ВСТУПНОЇ КАМПАНІЇ

12 серпня завершилася вступна кампанія – 2016 у Харківському національному медичному університеті.

Протягом вступної кампанії до приймальної комісії ХНМУ надійшло 6747 заяв, з них в електронному вигляді – 6344, що складає 94,5% загальної кількості. Загальний конкурс по університету склав 9,3 особи на одне місце.

Усього до університету за освітнім ступенем «Магістр» на базі повної загальної середньої освіти зараховано 625 осіб, з яких 423 – за державним замовленням. У поточному році надійшло 906 заяв від вступників, які мали право на вступ за особливими умовами, у тому числі з правом на першочергове зарахування, з яких зараховано до університету 200 студентів.

На спеціальність «Лікувальна справа» на другий курс (з нормативним терміном навчання на вакантні місця) подано 212 заяв, а за спеціальністю «Стоматологія» – 24 заяви, що на 5,9% більше ніж у 2016 році. На другий курс на спеціальність «Лікувальна

справа» зараховано 16 студентів, на спеціальність «Стоматологія» – 12 студентів.

За освітнім ступенем «Магістр» за спеціальностями «Медсестринство», «Технології медичної діагностики та лікування», «Публічне управління та адміністрування» та «Науки про освіту» зараховано 62 студенти.

За освітнім ступенем «Бакалавр» за спеціальностями «Медсестринство» та «Технології медичної діагностики та лікування» зараховано 52 студенти, що на 33,3% більше ніж минулого року.

Активно проводився набір за новими спеціальностями «Соціальна робота» та «Фізична реабілітація» освітнього рівня «Бакалавр», на які зараховано 25 студентів.

На другий та третій курси за спеціальністю «Лабораторна діагностика» освітньо-кваліфікаційного рівня «Бакалавр» зараховано 7 студентів.

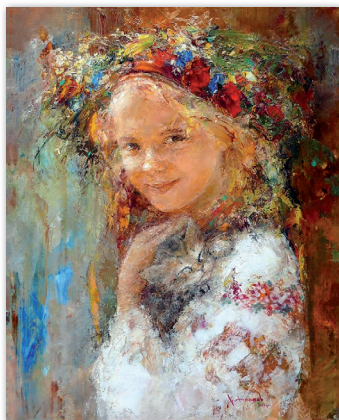
За матеріалами Приймальної комісії

АРТ
Терапія

Федяєв Микола Владиславович народився 1967 року в місті Лисково Нижегородської області Росії. У його перших малюнках відбилися яскраві спогади дитинства, що пройшло в старовинному селі Ісади, розташованому на мальовничому березі Волги.

У 70-х роках його родина переїхала до міста Ізмаїл Одеської області. Там у 1984 році Микола з відзнакою закінчив дитячу художню школу і мріяв присвятити себе мистецтву, але через рік був призваний до Чорноморського флоту. Спочатку це був військовий флот, потім цивільний – Миколі Владиславовичу хотілося побачити далекі країни й поринути в романтичні пригоди. Здавалося, все це ненадовго, проте цілих два десятиліття професію моряка він ділив із творчістю.

До Дня Незалежності України ми публікуємо роботи Миколи Федяєва, на яких зображені дівчата у національному вбранні.

«Медичний університет»

Реєстр. свідоцтво ХК № 2098 – 839 ПР від 05.03. 2014 р.

Засновник – Колектив Харківського національного медичного університету.

Газета виходить один раз на місяць

Адреса редакції: 61022, Харків, пр. Науки, 4.

Гол. корпус, 5 поверх, тел. 707-73-60

e-mail: redakt@knuu.kharkov.ua

www.knuu.kharkov.ua

Підписано до друку 26.09.2016. Формат 60 x 90/4.

Папір офсетний. Гарнітура Pragmatica. Друк офсетний.

Умов. друк. арк. 8. Обл.-вид. арк. 8,5.

Тираж 500 прим. Зам. № 09/08.

Видання підготовлено та надруковано у ТОВ ВПП «Контраст».

61166, м. Харків, пр. Науки, 40,
т. (057) 719-49-13, 717-76-51

Реєстраційне свідоцтво ДК № 178 від 15.09.2000
За точність викладення фактів відповідальність несе автор. Рукописи не рецензуємо й не повертаємо. Точка зору авторів публікацій може не збігатися з позицією редакції. Передрук лише з дозволу редакції газети.

Редактор В. Захаревич

Коректори М. Тарасенко, Є. Рубцова